

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์งานวิจัยการประเมินหลักสูตรทักษะชีวิต สำหรับพนักงานขายบริการในสถานประกอบการกลางคืน ในจังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง

การสัมภาษณ์ในครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการและผลลัพธ์หลักสูตรทักษะชีวิต สำหรับพนักงานขายบริการในสถานประกอบการกลางคืน ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาโทของผู้สัมภาษณ์ และนำผลการศึกษามาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรทักษะชีวิตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การนำเสนอข้อมูลก็ได้จากการสัมภาษณ์จะเป็นไปในลักษณะภาพรวมไม่ระบุชื่อหรือความลับเฉพาะของผู้ใดผู้หนึ่ง

สัมภาษณ์ผู้ดำเนินโครงการ

1. เหตุผลอะไรที่ทำให้ท่านดำเนิน โครงการนี้ ประโยชน์มีอะไรบ้าง
2. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในการเลือกกลุ่มเป้าหมายในโครงการนี้
4. มีโครงการอื่นอีกหรือไม่นอกจากโครงการนี้
5. ท่านคิดว่ามีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดำเนิน โครงการเพียงพอหรือไม่อย่างไร
6. ท่านคิดว่าโครงการนี้เพิ่มภาระให้กลุ่มเป้าหมายในโครงการของท่านหรือไม่อย่างไร
7. โครงการนี้ใช้งบประมาณเท่าไร เพื่อใช้จ่ายอะไรบ้าง
8. วัสดุ/สื่อ/อุปกรณ์ ในการดำเนินงานมีเพียงพอหรือไม่ และได้รับการสนับสนุนจากที่ใดบ้าง
9. ในเนื้อหาหลักสูตรทักษะชีวิตมีเนื้อหาอะไรบ้าง
10. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร เนื้อหา วิธีการ ระยะเวลาในการสอนอย่างไร
11. ก่อนดำเนินการท่านได้มีการประชุม ปรึกษา ผู้ให้การอบรมอย่างไรบ้าง
12. ท่านได้วางแผนดำเนินการหรือจัดทำปฏิทินปฏิบัติการในพื้นที่อย่างไรบ้าง
13. หลังจากที่ท่านได้เสร็จจากการอบรมแต่ละวันท่านได้ประชุมเพื่อค้นหาปัญหาและหาแนวทางแก้ไขหรือไม่อย่างไร
14. ท่านมีการติดตามหลังจากจบหลักสูตรอย่างไรบ้าง

แบบสัมภาษณ์พนักงานขายบริการ ในสถานประกอบการกลางคืน

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการอบรมทักษะชีวิตในหัวข้อต่อไปนี้

1. กิจกรรม

- การประเมินโอกาสเสี่ยง
- กิจกรรมคือเรา
- โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
- เป้าหมายชีวิต

2. เวลาในการอบรมและการติดตาม

3. ผู้สอน

4. สื่อต่างๆ

ด้านความรู้

1. โรคติดต่อที่เกิดจากเพศสัมพันธ์มีโรคอะไรบ้าง
2. ในการประเมินโอกาสเสี่ยงพฤติกรรมอะไรบ้างที่เสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อที่เกิดจากเพศสัมพันธ์
3. จะทราบได้อย่างไรว่าเราติดเชื้อเอชไอวี
4. โรคเอดส์ติดต่อได้ที่ทางอะไรบ้าง
5. มีวิธีการป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดโรคเอดส์ได้อย่างไร
6. ท่านสามารถแยกแยะได้หรือไม่อย่างไรระหว่างผู้ติดเชื้อกับผู้ป่วยเอดส์

ด้านการปฏิบัติ

1. ท่านได้นำกิจกรรมใดบ้างไปใช้ในชีวิตประจำวันของท่านและใช้อย่างไร
2. ถ้าไม่อยากเป็นโรคเอดส์ท่านคิดว่าจะต้องทำอย่างไร
3. เมื่อท่านมีเพศสัมพันธ์กับแขกท่านปฏิบัติตัวอย่างไร
4. เมื่อท่านมีเพศสัมพันธ์กับแฟนของท่านท่านปฏิบัติตัวอย่างไร
5. ถ้าแขกไม่ยอมใส่ถุงยางอนามัยเวลามีเพศสัมพันธ์กับท่านท่านจะปฏิบัติอย่างไรและถ้าแขกไม่ใส่ถุงยางอนามัยท่านจะปฏิบัติอย่างไร
6. ทุกครั้งที่ท่านใส่ถุงยางอนามัยท่านใช้สารหล่อลื่นร่วมด้วยหรือไม่เพราะเหตุใด
7. เมื่อท่านมีปัญหาด้านสุขภาพเล็กๆน้อยๆท่านทำอย่างไร
8. เมื่อท่านติดเชื้อเอดส์ท่านจะปฏิบัติตัวอย่างไร
9. ท่านเคยไปใช้บริการต่อไปนี้ที่ศูนย์สุขภาพชายหรือ Mplus หรือไม่ ถ้าใช่ ใช้อย่างไร

- ข้อมูลข่าวสาร
 - มีประโยชน์หรือไม่อย่างไร
 - อยากได้อะไรอีกบ้าง
- ข้อคำแนะนำ/ปรึกษา
- ตรวจสอบสุขภาพรักษา

แบบสัมภาษณ์ เจ้าของสถานประกอบการ

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการอบรมทักษะชีวิตในหัวข้อต่อไปนี้

1. กิจกรรม
 - การประเมินโอกาสเสี่ยง
 - กิจกรรมคือเรา
 - โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
 - เป้าหมายชีวิต
2. เวลาในการอบรมและการติดตาม
3. ผู้สอน
4. สื่อต่างๆ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

ภาคผนวก ข

บริบทของสถานประกอบการกลางคืน (บาร์เกย์)

บาร์เกย์จะเป็นสถานที่ที่ชายรักชายเข้าไปเที่ยวหาความบันเทิง โดยในบาร์เกย์จะมีการโชว์ของพนักงานชายบริการ รูปแบบการโชว์จะเป็นการแสดงที่สื่อไปทางเรื่องเพศ และบางครั้งจะมีการโชว์การร่วมเพศด้วย มีการโชว์ของสาวประเภทสอง มีการโชว์ตัวของพนักงานชายบริการซึ่งแต่ละคนจะเป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาที่ดี เพื่อที่จะดึงดูดความสนใจของผู้ที่เข้าไปเที่ยว บริเวณภายในบาร์เกย์จะมีโต๊ะ ซึ่งจะเป็นชุดรับแขก เพื่อให้แขกที่เข้าไปเที่ยวได้ นั่งดื่มเครื่องดื่ม นั่งคุยกับพนักงานชายบริการ ถ้าพูดคุยหรือตกลงราคาค่าตัวกันได้ก็จะออกไปมีกิจกรรมทางเพศกันข้างนอก ซึ่งแล้วแต่ว่าแขกจะพาไปที่ไหน โดยจะคิดค่าตัว ชั่วโมง อย่างต่ำ 1,000 บาท

การสัมภาษณ์ผู้จัดทำหลักสูตรและผู้สอน

ด้านกระบวนการ

สัมภาษณ์ผู้สอน

โครงการนี้ได้จัดขึ้นเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้มีทักษะชีวิต ในเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และรู้จักถึงการประเมิน โอกาสเสี่ยง ว่าพฤติกรรมอะไรที่ทำให้เกิดภาวะเสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ และผลลัพธ์สุดท้ายของโครงการนี้คือกลุ่มเป้าหมายนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมทักษะชีวิตไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องซึ่งเป็นสิ่งที่เน้นที่สุดในโครงการนี้ สำหรับเหตุผลในการเลือกชายบริการมาเป็นกลุ่มเป้าหมายเนื่องจากกลุ่มเป้าหมายคือ กลุ่มชายบริการและกลุ่มชายรักชายจากสถานการณ์การเกิดโรคเอดส์มีจำนวนการติดเชื้อเอดส์เป็นจำนวนมาก ซึ่งก่อนที่จะมีการดำเนินโครงการได้ประชุมตัวแทนของสถานประกอบการต่างๆ เกี่ยวกับกิจกรรมหรือความรู้ที่กลุ่มเป้าหมายต้องการ หลังจากนั้นได้จัดทำหลักสูตรโดยยึดกิจกรรมตามที่กลุ่มเป้าหมายต้องการทราบและกิจกรรมที่ทาง Mplus เห็นว่ากลุ่มเป้าหมายจะต้องได้เรียนรู้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อตนเอง แล้วนำเสนอโครงการต่อผู้มีอำนาจในการจัดสรรงบประมาณ ก่อนที่จะเริ่มดำเนินโครงการในขั้นต่อไป ทางผู้จัดทำหลักสูตรจึงได้จัดประชุมผู้สอนและทีมงานที่จะปฏิบัติในโครงการ ปัญหาที่พบเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ในการดำเนินงานโครงการ คือมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการทำงานในบาร์เนื่องจากมีแหล่งสถานประกอบการเป็นจำนวนมาก ประกอบกับตัวของเจ้าหน้าที่มีงานประจำที่แต่ละคนต้องรับผิดชอบของตัวเองอยู่แล้ว จึงทำให้การดำเนินการสอนหลักสูตรทักษะชีวิตเป็นปัญหาในความบ่อยและความต่อเนื่องของการดำเนินงาน ถ้าเป็นไปได้ควรมีผู้สอน

แต่ละครั้ง 3-5 คนซึ่งทุกคนจะต้องเข้าใจในกิจกรรมทุกกิจกรรมของหลักสูตร และสามารถสอนแทนกันได้เมื่อผู้สอนคนอื่นไม่สามารถทำการสอนในขณะนั้นได้

สำหรับงบประมาณไม่ทราบข้อมูลที่แน่นอน วัสดุ/สื่อ/อุปกรณ์ไม่ค่อยเพียงพอ เช่น ถูยงและสารหล่อลื่นที่ใช้สำหรับแจกกลุ่มเป้าหมาย

ส่วนด้านเนื้อหา เป็นเนื้อหาที่มีประโยชน์ต่อกลุ่มเป้าหมายและเป็นเนื้อหาที่กลุ่มเป้าหมายต้องการได้รับ เช่น “การประเมินโอกาสเสี่ยง” กิจกรรม “คือเรา” “โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” และ “เป้าหมายชีวิต” กิจกรรมทั้ง 4 จะแบ่งเป็นกิจกรรมละ 1 ครั้ง รวมทั้งสิ้นที่จะต้องไปสอนจำนวน 4 ครั้ง ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดเป็นกิจกรรมที่กลุ่มเป้าหมายสามารถนำไปใช้กับชีวิตประจำวันของตนเองได้ และวิธีการถ่ายทอดของผู้สอนจะเป็นการสอนโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่เน้นการเขียน เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายส่วนมากเป็นเด็กที่มีการศึกษาดำ เป็นเด็กพื้นที่สูง (ชาวเขา) บางกิจกรรมจะมีการใช้รูปภาพประกอบการสอน มีการเล่นเกมสั้ประกอบการสอนด้วย เวลาในการสอนแต่ละกิจกรรมจะใช้ไม่เกิน 1 ชั่วโมง เนื่องจากว่ากลุ่มเป้าหมายมีความสนใจที่สั้นและเวลาจะเป็นเวลาที่พวกเขาไม่ได้ทำงานคือก่อนเวลาทำงาน ก่อนและหลังการสอนแต่ละครั้งจะมีการประชุมทีมงาน มีการจัดการการสอนและหลังจากการสอนแต่ละครั้งจะมีการประชุมผู้สอนเพื่อประเมินปัญหาอุปสรรคที่พบและหาแนวทางแก้ไข ปรับปรุง เพื่อจะได้นำไปปฏิบัติในครั้งต่อไป และในการออกไปสอนทุกครั้งจะมีการสอบถามจากเจ้าของสถานประกอบการและเด็กว่าจะว่างตอนไหน และจะสะดวกช่วงเวลาไหนมากที่สุดเพื่อจะได้ให้เด็กทุกคนได้เข้าร่วมการอบรมได้ครบทุกครั้งด้วย

สำหรับการติดตามหลังการอบรมยังไม่มีแผนที่จะติดตามกลุ่มเป้าหมายเนื่องจากมีโครงการอื่นที่จะต้องทำอีกประกอบกับจำนวนเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบมีจำนวนน้อย

โครงการต่อไปที่จะดำเนินงานในกลุ่มเป้าหมายในกลุ่มนี้ คือโครงการสร้างแกนนำในสถานประกอบการและโครงการผู้ถูงยงอนามัยหยอดเหรียญในสถานประกอบการ

ปัญหาอุปสรรคที่พบ

1. การสื่อภาษา เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเด็กพื้นที่สูงและมีการศึกษาดำจะต้องไม่ใช้ภาษาที่เป็นวิชาการมากนัก ควรใช้ภาษาพื้นๆและเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย
2. สถานที่แคบ แสงสว่างไม่เพียงพอ
3. จำนวนกลุ่มเป้าหมายมีการย้ายที่ทำงานบ่อยทำให้ไม่ได้รับความรู้อย่างต่อเนื่องครบทุกขั้นตอนของการสอน
4. กลุ่มเป้าหมายมีสมาธิสั้นในการร่วมกิจกรรม

5. เจ้าของสถานประกอบการบางแห่งไม่ให้ความร่วมมือ สาเหตุเพราะอะไรยังไม่ทราบเป็นที่แน่นอน

สัมภาษณ์เจ้าของสถานประกอบการ

การที่ Mplus เข้ามาทำกิจกรรมทางสถานประกอบการเห็นว่ามิประโยชน์ต่อเด็กที่ทำงานในสถานประกอบการ เพราะได้คู่มือหลักสูตรและเนื้อหาแล้ว เป็นหลักสูตรที่ดี เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับ “โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” เด็กจะได้ทราบอาการของโรค และที่สำคัญคือจะได้รู้วิธีป้องกัน และนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนเอง ทางสถานประกอบการให้ความร่วมมือในการจัดสถานที่ นั้เด็กและอำนวยความสะดวกด้านอุปกรณ์บางอย่างในการสอน เนื่องจากตัวเจ้าของสถานประกอบการไม่สามารถเข้าร่วมทุกกิจกรรมได้ ในการออกมาสอนแต่ละครั้งของ Mplus ทางMplus จะนัดวันและเวลามาแล้วถามทางเจ้าของว่าจะสะดวกหรือไม่ แต่ส่วนมากจะไม่ค่อยมีปัญหาเพราะมาทำประโยชน์ให้กับสถานประกอบการ กิจกรรมทุกกิจกรรมที่ทาง Mplus เข้ามาทำไม่เฉพาะการสอนหลักสูตรทักษะชีวิตเท่านั้น ทางสถานประกอบการได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

รูปแบบของการสอนเป็นรูปแบบที่ดีเพราะเป็นการสอนโดยใช้รูปภาพประกอบการสอนและให้เด็กมีส่วนร่วมในระหว่างการสอนและภาษาที่ใช้ในการสอนก็เป็นภาษาที่เข้าใจง่าย

เวลาที่เหมาะสมในการสอนของ Mplus ควรเป็นช่วงก่อนเด็กจะทำงานคือเวลาประมาณ 1 – 2 ชั่วโมง เพราะจะได้ไม่ต้องรบกวนเวลาทำงานของเด็กและเด็กสามารถร่วมกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่อง แจกจะเริ่มเข้าร้านเวลาประมาณ 4 ชั่วโมง เพราะเป็นเวลาที่จะเริ่มโชว์

ความบ่อยของการทำกิจกรรมควรเป็นอาทิตย์ละครั้งหรือ 2 อาทิตย์ต่อครั้งเพราะจะมีเด็กใหม่เข้ามาทำงานอยู่ตลอด

สัมภาษณ์ชายบริการคนที่ 1

ชายไทย อายุ 25 ปี ทำงานอยู่ในบาร์เกย์ หน้าทีคือโชว์และนั่งกับแขก

ด้านกระบวนการ

รูปแบบของการนั่งอบรมเป็นการนั่งแบบครึ่งวงกลม นั่งบนเก้าอี้ หรือแล้วแต่ว่าใครจะนั่งตรงไหนก็ได้ อยู่ที่ความสะดวกสบายของตนเอง

กิจกรรม “การประเมินโอกาสเสี่ยง” เป็นกิจกรรมที่ทำให้สามารถประเมินได้ว่าโอกาสไหนบ้างที่ทำให้เรามีโอกาสเสี่ยงมากที่จะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะโรคเอดส์

กิจกรรม “การประเมินโอกาสเสี่ยง” เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์เพราะเราจะได้รู้ว่าพฤติกรรมที่เราทำเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากน้อยแค่ไหน

และกิจกรรมเรื่อง “โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” เป็นกิจกรรมที่ผู้ทำงานในอาชีพนี้ต้องรู้และทราบเพราะจะได้หาวิธีป้องกันและดูแลตัวเอง โดยเฉพาะโรคเอดส์ซึ่งเป็นโรคที่รักษาไม่หาย และเป็นโรคที่มักเกิดคู่กับอาชีพนี้ถ้าไม่รู้จักวิธีป้องกันและการนำไปปฏิบัติไม่ปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและอย่างถูกต้อง

ส่วนกิจกรรม คือเรา และกิจกรรมเป้าหมายชีวิต เป็นกิจกรรมที่ดี แต่กลุ่มเด็กมักไม่ให้ความสำคัญ เนื่องจากคิดว่าเป็นกิจกรรมที่ไกลตัว

ส่วนเวลาที่ใช้ในการสอนกิจกรรมทุกกิจกรรมควรใช้เวลาไม่เกิน 1 ชั่วโมง เนื่องจากเด็กไม่มีสมาธิในการฟัง และเวลาที่ทำกิจกรรมควรเป็นเวลา 1 ทูมถึง 2 ทูม เพราะเป็นช่วงที่ยังไม่เริ่มงาน

ผู้สอนทำตัวเป็นกันเองดีมาก “ส่วนมากจะรู้จักกันอยู่แล้ว”

สื่อที่ใช้จะมีรูปภาพจากโปสเตอร์ ภาพพลิก แต่ถ้าจะให้ดีควรจะเป็น VCD เพราะจะดึงดูดความสนใจในผู้อบรมด้วยเนื่องจากกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นเด็กชายเขามักต้องการเห็นภาพที่ดูแล้วน่ากลัวและจะทำให้จำคิดตาและเกิดการปฏิบัติได้ การใช้ภาษาควรเป็นภาษาพื้นๆ เข้าใจง่าย ไม่ต้องมีศัพท์ทางวิชาการมาก บางครั้งต้องใช้ภาษาที่กลุ่มเป้าหมายใช้กันในกลุ่มด้วย เพื่อเด็กจะได้เข้าใจยิ่งขึ้น เช่นการใช้ลึนกับทวารหนักจะต้องพูดว่า “ล้างผู้เย็น” หรือการใช้ลึนกับอวัยวะเพศก็ใช้ “การลงลึน” หรือการมีเพศสัมพันธ์กันก็พูดว่า “การเย็ดกัน” หรือการมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนักแล้วมีอุจจาระติดมาด้วยจะเรียกว่า “แอมทอง” ซึ่งคำเหล่านี้เป็นคำที่กลุ่มเด็กใช้กันและจะเข้าใจดีเมื่อใช้คำเหล่านี้ในการสอน

ด้านความรู้

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เจ้าหน้าที่ของ Mplus มาสอนคือ โรคหนองในแท้ หนองในเทียม โลม ซิฟิลิส โรคเอดส์ แต่โรคติดต่อที่มักจะจำได้คือ โรคที่กลุ่มเป้าหมายมีโอกาสเสี่ยงมากที่สุดคือโรคเอดส์ หนองในแท้และหนองในเทียม ส่วนโรคอื่นจำอาการและลักษณะไม่ได้ พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์คือการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใส่ถุงยางอนามัย

การติดต่อของโรคเอดส์ไม่สามารถติดต่อกันได้ง่ายๆซึ่งการติดต่อมี 3 ทาง คือทางเลือด การมีเพศสัมพันธ์ “น้ำกาม” แม่สู่ลูกแต่มีเปอร์เซ็นต์น้อย การสังเกตดูว่าใครเป็นเอดส์หรือไม่เป็นไม่สามารถดูด้วยตาเปล่าได้ วิธีที่จะทราบได้ว่าใครคิดเชื่อเอดส์ก็คือการตรวจเลือดแล้วมีผลเป็น

HIVบวก และการสังเกตว่าใครเป็นผู้ติดเชื้อหรือใครเป็นผู้ป่วยเอดส์ การจะดูว่าใครเป็นผู้ติดเชื้อไม่สามารถทราบได้เพราะคนทั่วไปจะไม่มีอาการให้เห็น “*คาราบางคนอาจติดเอดส์ก็ได้*” ส่วนผู้ป่วยเอดส์มักจะดูด้วยตาเปล่าได้ซึ่งจะมีอยู่ 2 ลักษณะคือ เอดส์แห้งกับเอดส์เปียก เอดส์แห้งจะผอม คำส่วนเอดส์เปียกจะมีตุ่มตามตัว ต่อม น้ำเหลืองบวม

การป้องกันไม่ให้เกิดโรคเอดส์คือการใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ถึงแม้จะเป็นแฟนของตัวเองก็ตาม

ด้านการปฏิบัติ

หลังจากที่ผ่านการอบรมแล้วกิจกรรมที่นำไปใช้คือ “*การประเมินโอกาสเสี่ยง*” จะประเมินว่าพฤติกรรมอะไรที่ตนเองทำ ทำให้มีโอกาสเป็นโรคเอดส์ เพื่อจะได้สบายใจ แต่ถ้าไม่ทราบว่าเป็นพฤติกรรมเสี่ยงหรือไม่ก็จะถามผู้สอนในครั้งต่อไป

เวลามีเพศสัมพันธ์กับแขกทุกครั้งจะใส่ทุกอย่างอนามัยเพราะกลัวเป็นเอดส์ถึงแม้ว่าแขกจะให้เงินมากแค่ไหนก็ไม่ยอม แต่ถ้าเวลามีเพศสัมพันธ์กับแฟน “*ผู้ชาย*” บางครั้งจะไม่ใส่ถุงยางอนามัย เพราะกลัวเขาไม่สนุก “*มันไม่ถูกต้องที่จริงจะต้องใส่เพราะเราไม่แน่ใจว่าเขามีเพศสัมพันธ์กับใครมาบ้าง*”

สารหล่อลื่นบางครั้งก็ใช้ร่วมกับการใช้ถุงยางอนามัย “*แต่ส่วนมากไม่ค่อยได้ใช้เพราะเวลาไปกับแขกก็มีแต่ถุงยางอนามัย*”

เวลาเจ็บป่วยจะซื้อยากินเอง บางครั้งก็ขอเพื่อนบ้าง แต่ส่วนมากจะไม่ป่วย ถ้าติดเชื้อเอดส์ไม่รู้จะทำอย่างไร คงปรึกษาผู้รู้หรือมาที่ Mplus เพราะทางMplus จะมีตรวจสุขภาพโดยไม่คิดเงินและมีข้อมูลเกี่ยวกับโรคติดต่อต่างๆที่พอจะดูได้ คิดว่ามีประโยชน์กับตัวเองมาก “*แต่อยากให้ Mplusออกไปหามากกว่าเพราะเด็กบางคนไม่กล้าเข้ามา*” แต่ทางMplus ก็ทำได้อยู่แล้วขอให้ทำอย่างนี้ตลอดไป

ข้อเสนอแนะ

ผู้สอนควรเข้าไปสอนบ่อยๆเพราะมีเด็กใหม่เข้ามาประจำ บางครั้งเดือนละ 5-6 คน ซึ่งอาจจะไม่เคยได้รับความรู้ที่ไหนมาเลย และควรมีแกนนำคือคนที่ทำงานอยู่นานที่สุดเป็นแกนนำ เพราะถ้ามีปัญหาจะได้ปรึกษาได้

สัมภาษณ์ชายบริการคนที่ 2

ชายอายุ 21 ปีทำงานอยู่ในบาร์เกย์ ในจังหวัดเชียงใหม่ มีหน้าที่ต้อนรับแขก(นั่งคั้มกับแขก) เป็นชาวเขา

ด้านกระบวนการ

กิจกรรมทุกกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่ทำให้เราได้รับความรู้เพิ่มจากที่เรามีอยู่และทำให้เราทราบว่า การปฏิบัติที่เราปฏิบัติอยู่บางครั้งไม่ถูกต้อง กิจกรรมที่เป็นประโยชน์กับตัวเองมากที่สุดคือ กิจกรรม “การประเมินโอกาสเสี่ยง” และกิจกรรม “โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์”

กิจกรรม “การประเมินโอกาสเสี่ยง” จะทำให้เราประเมินพฤติกรรมอะไรบ้างที่เราทำไปมีโอกาสดูโรคได้บ้าง เพื่อเราจะได้ไม่ต้องคิดมากกว่าจะติดโรคเอดส์หรือเปล่า “เพราะกลัวที่สุด”

ส่วนกิจกรรมเรื่อง “โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” จะทำให้เราทราบว่า ลักษณะอาการของแต่ละโรคเป็นอย่างไร โดยเฉพาะโรคเอดส์ ซึ่งโรคเอดส์เป็นโรคที่กลัวมาก จะได้ทราบถึงการติดต่อ การป้องกันและการสังเกตผู้ที่เป็เอดส์ เพราะบางครั้งไปกับแขก แขกมีตุ่มตามตัว “ไม่รู้ว่าเป็นเอดส์หรือเปล่า”

เวลาในการสอนก็พอดีเพราะสอนตอนที่ยังไม่ได้เริ่มทำงาน คือสอนก่อนที่จะเริ่มงาน 1-2 ชั่วโมง หรือช่วงเวลา 6 โมง ถึง 1 ทุ่ม เพราะเด็กทุกคนก็ตื่นนอนกันแล้วและเวลาที่ใช้ในการสอนก็ 45 นาทีถึง 1 ชั่วโมง การติดตามขอให้มีการติดตามอาทิตย์ละ 1 ครั้งมาบ่อยได้ยิ่งดีแต่อย่าบ่อยเกินไปเพราะเด็กจะเบื่อ

วิธีการสอนเป็นวิธีการสอนที่ใช้รูปภาพและบัตรคำ และมีการเล่นเกมสลับระหว่างการสอนด้วย ทำให้อุบายเข้าอบรมทุกครั้งที่มีการสอนอย่างนี้ การสอนเป็นการนั่งคุยกันมากกว่า มีความเป็นกันเอง ไม่เหมือนนั่งเรียนในห้องเรียนตอนประถมหรือมัธยม ผู้สอนสอนในเรื่องที่เราต้องการทราบและเรื่องและผู้สอนเห็นว่าสำคัญกับพวกเราจึงทำให้มีความสนใจในการฟังและร่วมกิจกรรมทุกครั้งเมื่อมีเวลาและโอกาส

สำหรับจำนวนผู้สอน ผู้สอน มีจำนวนน้อยเกินไปควรมี 2-3 คนเพราะจะได้ช่วยกันซักถามเด็กที่ไม่สนใจและช่วยกระตุ้นการมีส่วนร่วมของเด็กด้วย และเด็กจะได้ไม่เบื่อเพราะผู้สอนคนเดียว แต่ถ้ามีคนไม่มากผู้สอนก็สอนได้อยู่แล้ว

ด้านความรู้

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีโรคเอดส์ หนองใน โรคอื่นจำไม่ได้

พฤติกรรมที่มีโอกาสเสี่ยงเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ คือ การไม่ใส่ถุงยางอนามัย เมื่อมีเพศสัมพันธ์ และจะทราบได้ว่าเราติดโรคเอดส์โดยการตรวจเลือด

การแยกแยะว่าใครเป็นผู้ป่วยเอดส์หรือผู้ติดเชื้อแยกแยะไม่เป็น

วิธีป้องกันไม่ให้เป็เอดส์คือการไม่สำสอนทางเพศ ใสถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์

ด้านการปฏิบัติ

การปฏิบัติหลังจากที่ได้รับการอบรม แต่ส่วนใหญ่ก็ทำอยู่แล้วคือเวลามีเพศสัมพันธ์กับแขกทุกครั้งจะใส่ถุงยางอนามัยแต่มีครั้งหนึ่งที่ไม่ได้ใส่เพราะไม่มีถุงยางอนามัย เวลาใช้ถุงยางอนามัยบางครั้งไม่ได้ใช้สารหล่อลื่นร่วมด้วยเพราะไม่สามารถพกติดตัวได้ เวลาไม่สบายก็ซื้อยาตามร้านขายยาแต่ส่วนใหญ่ไม่ค่อยเป็นอะไร

การมาใช้บริการที่ Mplus ไม่ค่อยได้เข้ามา แต่ทาง Mplus จะออกไปที่ทำงาน การที่ Mplus ทำกิจกรรมอย่างนี้เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มอาชีพนี้มากเพราะส่วนใหญ่เป็นเด็กเขาไม่ค่อยมีความรู้การศึกษาที่ต่ำ

สัมภาษณ์ชายบริการคนที่ 3

ชายไทย อายุ 28 ปี ทำงานอยู่ในบาร์เกย์ มีหน้าที่นั่งดื่มกับแขก เป็นชาวเขา

ด้านกระบวนการ

กิจกรรม “การประเมินโอกาสเสี่ยง” และกิจกรรม “โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” เป็นกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้กับชีวิตประจำวันได้โดยเฉพาะกับงานของตนเอง ส่วนกิจกรรมเป้าหมายชีวิตและกิจกรรมคือเราไม่ค่อยได้นำไปใช้เพราะไม่ค่อยเห็นความสำคัญเท่าไรอาจเนื่องจากไม่เข้าใจในการสื่อของผู้สอนเท่าไรว่ามันมีประโยชน์กับเราอย่างไร แต่คิดว่าเนื้อหาที่ทาง Mplus นำมาสอนเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มที่มีอาชีพแบบตนเอง เพื่อที่จะได้ป้องกันตนเอง และปฏิบัติได้ถูกต้องเมื่อพบปัญหา

เวลาที่สอนก็มีความเหมาะสมคือ 1-2 ชม ซึ่งเป็นเวลาที่ยังไม่ได้เริ่มทำงานเพราะแขกยังไม่เข้าร้าน ส่วนเวลาที่ใช้ในการสอนก็ 30 – 45 นาที ถ้ามมากกว่านี้ก็เบื่อและไม่มีสมาธิ การติดตามควรติดตาม 2 อาทิตย์ต่อ 1 ครั้งเพราะถ้ามาบ่อยก็เบื่อเหมือนกัน สำหรับการสอนอยากให้มีการสอนต่อไปเพราะจะมีเด็กใหม่เข้ามาเรื่อยๆ ซึ่งเป็นเด็กที่ไม่เคยผ่านหลักสูตรนี้

ผู้สอนสอนคืออยู่แล้วไม่ต้องปรับปรุง คือผู้สอนจะทำตัวเป็นกันเอง ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย

สื่อที่ใช้ในการสอนผู้สอนใช้เป็นรูปภาพ แต่ต้องการให้มีรูปภาพที่เห็นอาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพื่อจะได้ทราบและเห็นแล้วจะได้เกิดอาการกลัว

สถานที่ที่ใช้ในการอบรมควรจะเป็นที่กว้างๆสามารถทำกิจกรรมได้สะดวกสบาย เพราะบางกิจกรรมจะต้องเล่นเกมส์ด้วย

ด้านความรู้

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้แก่โรคเอดส์ โรคหนองในแท้ หนองในเทียม โรคเอดส์ เป็นโรคที่ต้องระวังเพราะกลัวเป็น อาการไม่ค่อยทราบเท่าไรแต่จะรู้วิธีป้องกันไม่ให้เป็นการใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์และห้ามสัมผัสกับคนที่สัมผัสถ้าเรามีแผล น้ำลายไม่สามารถติดเอดส์ได้ “จูบกันก็ไม่ติด” และจะทราบว่าติดเชื้อเอดส์จะต้องมีการตรวจเลือด ทุก 3 เดือน ส่วนหนองในจะมีอาการหนองไหลจากอวัยวะเพศ เมื่อมีอาการควรไปพบแพทย์

ในการประเมินโอกาสเสี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงที่สุดคือการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใส่ถุงยางอนามัยส่วนการแยกแยะผู้ติดเชื้อกับผู้ป่วยเอดส์แยกแยะไม่เป็นเพราะจะคิดว่าผู้ที่ป่วยเป็นเอดส์จะต้องมีอาการ ตุ่มตามตาม ผอม ดำ แต่ไม่แน่ใจเพราะโรคอื่นอาจมีอาการอย่างนี้ก็ได้

ด้านการปฏิบัติ

กิจกรรมที่มักนำไปใช้ในชีวิตประจำวันคือ กิจกรรม “การประเมินโอกาสเสี่ยง” และ กิจกรรม “โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์”

กิจกรรม “การประเมินโอกาสเสี่ยง” จะนำไปเทียบกับพฤติกรรมของตนเองว่ามีโอกาสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือไม่ เพื่อจะได้สบายใจและไม่ต้องคิดมาก

ส่วนกิจกรรมเรื่อง “โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” เป็นกิจกรรมที่นำไปใช้มากเพราะโรคที่กลัวเป็นมากที่สุดคือโรคเอดส์ จึงต้องมีการระวังมากที่สุดคือเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับแขกทุกครั้งจะใส่ถุงยางอนามัย ถึงแม้ว่าแขกจะเสนอเงินให้โดยไม่ต้องใส่ถุงยางอนามัยก็จะไม่เอา การใช้ถุงยางอนามัยซึ่งบางครั้งจะใช้ร่วมกับสารหล่อลื่นแต่จะใช้ร่วมเป็นส่วนน้อย ส่วนใหญ่จะใช้แต่ถุงยางอนามัย ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับแขกผู้หญิง เวลาที่มีเพศสัมพันธ์กับแฟนที่เป็นผู้ชายด้วยกันจะไม่ใส่ถุงยางอนามัยเพราะคิดว่าปลอดภัย

แต่ถ้าตนเองติดเชื้อเอดส์ก็จะต้องดูแลตัวเอง ออกกำลังกาย รับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ พบแพทย์อย่างสม่ำเสมอ เวลาที่มีเพศสัมพันธ์จะต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง

เวลาไม่สบายมักจะซื้อยากินเองโดยซื้อตามร้านขายยาทั่วไป Mplus ก็เป็นสถานที่หนึ่งที่สามารถให้คำปรึกษาด้านต่างๆ โดยเฉพาะการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมถึงการตรวจสุขภาพฟรี สิ่งที่ Mplus ทำมีประโยชน์ต่อกลุ่มอาชีพนี้มากเพราะเป็นกลุ่มที่สังคมไม่ค่อยยอมรับและไม่เข้าใจ

ข้อเสนอแนะ

ควรนำVCD หรือVDO สอนควบคู่กับการสอนโดยใช้รูปภาพเพราะการสอนโดยใช้ VCD หรือVDO จะมองเห็นภาพและจะทำให้จดจำได้ง่ายและที่สำคัญ คือจะ ได้เกิดอาการกลัวและเห็นถึงความสำคัญจะได้ป้องกันและดูแลตัวเอง

สัมภาษณ์ชายบริการคนที่ 4

เพศชาย อายุ 25 ปี เป็นคนในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ทำงานอยู่ในบาร์เกย์ เป็นพนักงานต้อนรับและนั่งกับแขก

ด้านกระบวนการ

กิจกรรมที่ Mplus เข้ามาทำ กิจกรรมที่สามารถทำได้คือกิจกรรม “การประเมินโอกาสเสี่ยง” กิจกรรม “โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” และกิจกรรม “เป้าหมายชีวิต” ซึ่งทั้ง 3 กิจกรรมเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ที่สามารถนำมาใช้กับชีวิตประจำวันของตนเอง กิจกรรม “การประเมินโอกาสเสี่ยง” เป็นกิจกรรมที่จะทำให้เราทราบว่าพฤติกรรมอย่างไรที่ทำให้เรามีโอกาสที่จะติดโรคที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ได้ ส่วนกิจกรรม “โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” ทำให้เราทราบว่าโรคติดต่ออะไรบ้างที่สามารถเกิดกับเราได้ รู้วิธีป้องกัน ทำให้เรามีความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากขึ้น และกิจกรรมที่ชอบที่สุดคือกิจกรรม “เป้าหมายชีวิต” เพราะทุกคนก็ต้องมีเป้าหมายชีวิตของตนเอง และเป้าหมายชีวิตของตนเอง คือ ต้องการทำธุรกิจในต่างประเทศ

เวลาที่เหมาะสมในการทำกิจกรรม ควรจะเป็นเวลา 6 โมง ถึง 1 ทุ่ม เพราะว่าเด็กจะได้เข้าร่วมทุกคนเนื่องจากเป็นเวลาที่ยังไม่ได้ทำงาน ส่วนเวลาในการสอนควรใช้เวลาประมาณ 45 นาที ถึง 1 ชั่วโมงเพราะจะได้ไม่ต้องเบื่อและจะได้มีสมาธิในการร่วมกิจกรรม กิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่ร่วมทำกับเพื่อนในบาร์เดียวกัน เพราะจะได้กล้าแสดงออกถ้าต่างบาร์กัน เด็กจะรู้สึกอายและจะไม่กล้าตอบและถามผู้สอนหรือไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ หลังจากทีสิ้นสุดการทำกิจกรรมแต่ละครั้งควรมีการติดตามอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ซึ่งกิจกรรมในการติดตามควรเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างเพื่อนที่ทำงานร่วมกันและแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนระหว่างบาร์อื่นด้วย ถ้ามีโอกาส

สำหรับผู้สอน ไม่ต้องปรับปรุงคืออยู่แล้วแต่ถ้าจะให้ดีควรมีผู้สอนอย่างน้อย 3-4 คน เพื่อจะได้ผลัดเปลี่ยนกันให้ความรู้ในแต่ละเรื่อง

สื่อ ที่ผู้สอนใช้ในการสอนเป็นสื่อที่เข้าใจง่าย ใช้ภาษาที่ชัดเจน ในการอบรมของเด็กแต่ละครั้งควรมีสมุดไ้จุดด้วยเพื่อป้องกันการลืม ควรมีแผ่นพับแจก เช่น เป็นแผ่นพับเกี่ยวกับโรคต่างๆ ควรใช้ VCD หรือ VDO ในการสอน เช่น สอนเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ควรมี VCD หรือ VDO ฉายให้ดู เกี่ยวกับผู้ป่วย อาการ โดยเฉพาะโรคเอดส์ เพราะจะได้เห็นภาพด้วยเพื่อให้เกิดความกลัว

ในการเล่นเกมส์ระหว่างการสอนควรเป็นเกมส์ที่ใช้เสียงเพลงช่วย ไม่ใช่ปรบมือแล้วช่วยกันร้องควรใช้เพลงที่ทันสมัยในการประกอบการเล่นเกมโดยทาง Mplus เป็นผู้คิดเกมส์ที่สามารถเล่นร่วมกับเปิดเพลงประกอบ เพื่อผู้เรียนจะได้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ในการจบกิจกรรม

แต่ละวันทาง Mplus ได้แจกของด้วยก็เป็นการปฏิบัติที่ดีอยู่แล้ว สำหรับสถานที่ในการอบรมเจ้าหน้าที่ทาง Mplus ควรออกมาสอนที่บาร์เพราะเด็กบางคนไม่สามารถเดินทางไป Mplus ได้เนื่องจากการเดินทางลำบาก เด็กไม่มีรถกันทุกคน

ด้านความรู้

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ทาง Mplus เข้ามาสอน เท่าที่จำได้ คือ โรคเอดส์ ซิฟิลิส หนองใน ส่วนโรคอื่นๆจำไม่ได้ โรคที่จำได้มากที่สุด คือ โรคเอดส์เพราะเป็นโรคที่น่ากลัวที่สุด ในการประเมินพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์คือ การไม่ใส่ถุงยางอนามัยเวลา มีเพศสัมพันธ์ไม่ว่ากับแขกและแฟนของตนเอง การใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน การใช้ปากอมอวัยวะเพศ ในขณะที่ปากเป็นแผล ซึ่งโรคเอดส์สามารถติดต่อได้ทางเลือด ทางเข็มฉีดยาและทางแม่สู่ลูก การจูบไม่สามารถติดเอดส์ได้เนื่องจากต้องใช้น้ำลายเป็นจำนวนมากถึงจะติดได้ แต่ทางที่จะติดต่อกันได้ในอาชีพที่พวกตนเองทำและเสี่ยงที่จะเป็นเอดส์คือ การติดต่อทางเลือด คือการมีเพศสัมพันธ์และการที่เราจะทราบว่าเราติดเชื้อเอดส์หรือไม่เราจะต้องไปตรวจเลือด ซึ่งจะไปตรวจ 3 เดือนต่อครั้ง วิธีที่ดีที่สุดที่จะไม่ติดเชื้อเอดส์คือการใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์

ด้านการปฏิบัติ

กิจกรรมที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันคือ กิจกรรม “เป้าหมายชีวิต” และกิจกรรม “การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” ซึ่งกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จะนำมาใช้ เพราะกลัวติดเชื้อเอดส์ คือจะใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีการสอดใส่อวัยวะเพศเข้าทางทวารหนัก “มีการเสียบ” ถึงแม้ว่าแขกจะเสนอให้เงินมากแค่ไหนก็ไม่เอา แต่ที่ผ่านมาก็ไม่เคยมี ส่วนสารหล่อลื่นบางครั้งก็ใช้ร่วมกับการใช้ถุงยางอนามัย บางครั้งก็ไม่ใช้สาเหตุที่ไม่ใช้เพราะไม่มีการสอดใส่แค่ช่วย “ชักว่าว” ให้แขกเท่านั้น แต่ถ้ามีการสอดใส่จะใส่ถุงยางอนามัยร่วมกับใช้สารหล่อลื่นทุกครั้ง เพราะกลัวเจ็บ สิ่งเดียวที่จะทำให้ไม่ต้องติดเชื้อเอดส์คือใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ไม่ว่ากับแขกหรือแฟน แต่ถ้าติดเชื้อสิ่งที่ต้องปฏิบัติคือ พักผ่อนให้เพียงพอ ทานยาตามแพทย์สั่ง ออกกำลังกาย มีการป้องกันเมื่อมีเพศสัมพันธ์ และไม่แพร่เชื้อให้กับผู้อื่น แต่สิ่งเดียวที่เราจะรู้ได้ที่เราติดเชื้อเอดส์หรือไม่คือการตรวจเลือดเท่านั้น

เวลาเจ็บป่วยเล็กน้อยๆจะซื้อยาตามร้านขายยา หรือขอเพื่อนกินซึ่งเพื่อนจะซื้อตามร้านขายยาทั่วไป

การไปใช้บริการที่ Mplus คือจะไปขอถุงยางอนามัย เข้าร่วมกิจกรรมที่ทาง Mplus เชิญ ปริญญาเจ้าหน้าที่ของ Mplus เกี่ยวกับการให้บริการของ Mplus คือ ควรออกไปตรวจสุขภาพ

ที่บาร์เพราะเด็กไม่สามารถมาได้ ในการตรวจสอบสภาพทางเข้าของบาร์เห็นความสำคัญจึงต้องบังคับให้เด็กทุกคนที่เข้ามาทำงานต้องตรวจเพราะจะได้ทราบสุขภาพของตนเองด้วย และเป็นการตรวจฟรี ในการทำกิจกรรมแต่ละครั้งทาง Mplus ควรมีการโทรเตือนอีกครั้งเนื่องจากกลัวยังไม่ตื่นหรือกลัวลืมและหลังเลิกกิจกรรมแต่ละครั้งควรมีค่าตอบแทนด้วย

ข้อเสนอแนะ

ควรใช้สื่อที่ทันสมัยและเป็นสื่อที่มองเห็นภาพได้ชัดเจน เช่น ใช้ VDO หรือ VCD

สัมภาษณ์ชายบริการคนที่ 5

เพศชาย อายุ 20 ปี ภูมิลำเนาอยู่อำเภอสะเมิง ทำหน้าที่โซว์บเทเวที และนั่งดื่มกับแขก เป็นชาวเขา

ด้านกระบวนการ

กิจกรรม “การประเมินโอกาสเสี่ยง” เป็นกิจกรรมที่สามารถให้เราประเมินได้ว่าพฤติกรรมอะไรที่ทำให้เราเสี่ยงต่อการเป็นโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กิจกรรมนี้เป็นประโยชน์กับตัวเองเพราะหลังจากที่เรามีพฤติกรรมที่เราคิดว่าเป็นพฤติกรรมที่เสี่ยงซึ่งอาจทำให้ติดโรค แต่ถ้าเรามาดูเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของการประเมินโอกาสเสี่ยง ซึ่งการประเมินโอกาสเสี่ยงจะประเมิน ปริมาณ คุณภาพ ช่องทางการได้รับ ถ้าประเมินแล้วไม่เข้าตามหลักเกณฑ์ก็จะทำให้สบายใจ กิจกรรม “การประเมินโอกาสเสี่ยง” จะใช้กิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในการประเมิน กิจกรรมการ “รู้จักเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” เป็นกิจกรรมที่ทำให้เราตระหนักและกลัวว่าจะเกิดกับตัวเรา จึงทำให้เราต้องหาวิธีป้องกันตัวเอง

เวลาที่ใช้ในการสอนควรเป็นช่วง 5 โมงถึง 1 ทุ่มเพราะเป็นเวลาที่ยังไม่ได้ทำงาน และการใช้เวลาในการสอนควรใช้ประมาณ 1-2 ชั่วโมง นานกว่านี้ก็จะทำให้เบื่อ และทาง Mplus ควรออกมาสอนที่บาร์เพราะถ้าจะให้เด็กไปที่ Mplus จะเดินทางลำบากเพราะเด็กไม่มีรถ และถ้าจัดที่บาร์ เด็กจะมีความกล้าในการตอบคำถาม เด็กจะมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมมากขึ้น หลังจากที่ยังจบการสอนแล้วควรมีการติดตามผลการสอนด้วย การติดตามควรติดตามเดือนละครั้งก็พอ รูปแบบการติดตามควรเป็นการซักถามหรือใช้แบบให้กรอกก็ได้ แต่ถ้าจะให้ดีควรเป็นการซักถามมากกว่า เพราะเด็กบางคนอ่านไม่ค่อยได้ เขียนไม่ค่อยเป็น จึงทำให้ได้ข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริง สำหรับตัวผู้สอนนั้นควร มี 3-4 คนและแต่ละคนต้องมีส่วนร่วมในการสอนซึ่งหมายความว่า ในขณะที่ผู้สอนหลัก สอนอยู่ ผู้สอนคนอื่นจะต้องสังเกตเด็กและพยายามให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากที่สุด อาจจะเป็นการซักถามและช่วยกันตอบ ให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น ผู้สอนต้องมีความเป็น

กันเองกับเด็ก เด็กจะได้ไม่อึดอัด ภาษาควรใช้ภาษาที่ง่ายๆ เวลาพูดแล้วสามารถเข้าใจง่าย ไม่พูดภาษาวิชาการมากเกินไป

สื่อที่ใช้ในการสอน เป็นบัตรคำหรือภาพลึกลับก็ได้อยู่แล้วแต่ถ้าจะทำให้เข้าใจและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติควรเป็นสื่อที่สามารถเห็นเหมือนจริง เช่นใช้ VCD หรือ VDO โดยเฉพาะกิจกรรมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ควรนำเอาตัวอย่างของอาการโรคต่างๆ โดยเฉพาะโรคเอดส์ซึ่งเป็นโรคน่ากลัวมาก ถ้าได้เห็นภาพที่ถ่ายทำจากของจริงก็จะทำให้ต้องเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น และการสอนอีกรูปแบบหนึ่งคือการสาธิตให้ดู เช่นการใส่ถุงยางอนามัยที่ถูกต้อง เพราะเด็กบางคนใส่ถุงยางอนามัยยังไม่ถูกต้อง ในกิจกรรมต่างๆควรมีเล่นเกมส์ที่สอดคล้องกับกิจกรรม

ด้านความรู้

โรคติดต่อที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่โรค เอดส์ หนองใน ไวรัสตับเอ หูดหงอนไก่ โรคที่พอจะทราบอาการและทราบวิธีป้องกันคือโรคเอดส์และโรคหนองใน ซึ่งจะเป็นโรคที่เราสามารถป้องกันได้โดยใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมที่อาจเสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อคือการไม่ใส่ถุงยางอนามัยเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ การใช้ลิ้นกับอวัยวะเพศ “ลงลิ้น” ซึ่งโรคเอดส์สามารถติดต่อกันได้อยู่ 3 ทาง คือทางเลือด การมีเพศสัมพันธ์ที่ทำให้เกิดการเสียดสีและเกิดมีบาดแผลติดต่อทางน้ำอสุจิและติดต่อทางเข็มฉีดยาแต่ที่บาร์ไม่มีใครใช้ยาจะดื่มเฉพาะเหล้า และการจะทราบว่าเราติดเชื้อเอดส์หรือไม่คือการตรวจเลือดซึ่งจะตรวจ 3 เดือนครั้ง การจะแยกว่าใครเป็นผู้ติดเชื้อเอดส์หรือใครเป็นผู้ป่วยเอดส์ ไม่สามารถแยกแยะได้ในกรณีผู้ติดเชื้อเอดส์เพราะว่าผู้ที่ติดเชื้อเอดส์ไม่แสดงอาการว่าติดเชื้อเอดส์ซึ่งเป็นผู้ที่น่ากลัวมาก แต่สำหรับผู้ป่วยเอดส์สามารถดูได้จากภายนอกคือจะมีตุ่ม ผอม ดำ และผิวหนังแห้ง

ด้านการปฏิบัติ

กิจกรรมที่นำมาใช้ในชีวิตประจำวันมากคือกิจกรรมเป้าหมายชีวิต ซึ่งเป้าหมายชีวิตของเขาคือการได้ทำงานในบริษัท และกิจกรรมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จะทำให้เรารู้จักป้องกันตนเองมากขึ้นเวลามีเพศสัมพันธ์กับแขก โดยสิ่งที่จะต้องปฏิบัติคือการใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์และในการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้งจะใช้สารหล่อลื่นร่วมด้วยถ้าไม่ใช้มันจะเจ็บ ถ้าแขกให้เงินมากพอ แล้วบอกไม่ให้ใส่ถุงยางอนามัยเวลามีเพศสัมพันธ์เราจะไม่ยอมเพราะ “เงินแลกกับการเป็นเอดส์ไม่ได้ไม่คุ้มค่าในอนาคต” เวลาป่วยจะซื้อยากินเองโดยซื้อตามร้านขายยา ที่มีเภสัชกรประจำ

เคยไปใช้บริการที่Mplus โดยไปขอลุงยางอนามัย ตรวจสอบภาพ 3 ช่องทาง เข้าร่วมกิจกรรมที่ Mplus จัด เช่น อบรมแกนนำบาร์ Mplusเป็นสถานที่ที่เราสามารถพูดคุยปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องโรคติดต่อต่างๆหรือข้อมูลต่างๆที่เราต้องการ เจ้าหน้าที่ของMplus เป็นกันเองดีมาก

ข้อเสนอแนะ

ก่อนที่จะมีการเริ่มกิจกรรมแต่ละกิจกรรมควรมีกิจกรรมที่ทำให้ทุกคนได้รู้จักกันทั้งผู้สอนและผู้เข้าอบรมเพื่อความคุ้นเคยจะทำให้ทุกคนกล้าแสดงออกและมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของกิจกรรม หลังจากจบกิจกรรมตามหลักสูตรควรมีของที่ระลึก เช่น เสื้อที่ทำขึ้นแล้วมีตราของMplus เพื่อจะได้ประชาสัมพันธ์Mplusไปด้วย

สัมภาษณ์ชายบริการคนที่ 6

เพศชาย อายุ 19 ปี เป็นคนนครศรีธรรมราช มาทำงานที่นี่โดยพี่ชายเคยทำมาก่อน แต่ตอนนี้ มีฝรั่งเลี้ยง จึงเลิกทำงานที่นี่

ด้านกระบวนการ

กิจกรรมเกี่ยวกับ “โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” เป็นกิจกรรมที่ดีมากเพราะหลังจากที่Mplus เข้ามาสอนทำให้เราต้องมีการป้องกันตัวเองทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ ซึ่งแต่ก่อนจะใส่ถุงยางอนามัยบ้างไม่ใส่บ้าง กิจกรรมทุกกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่ดีทำให้เราสามารถประเมินตัวเองได้ว่าเราเสี่ยงแค่ไหน ถ้าไม่อยากเป็นเราต้องปฏิบัติตัวอย่างไร

ช่วงเวลาที่สอนควรเป็นเวลา 6 โมง ถึง 1 ทุ่ม และควรใช้เวลาในการสอนประมาณ 1 ชั่วโมงเพราะถ้านานกว่านี้จะทำให้เบื่อและไม่มีสมาธิในการร่วมกิจกรรม และจะได้มีเวลาทำอย่างอื่นด้วยก่อนที่จะทำงาน สถานที่ควรเป็นสถานที่ที่บาร์เพราะเด็กไม่ต้องเสียเวลาเดินทางและเด็กจะได้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคน ผู้สอนควรมีประมาณ 4-5 คนเพราะจะได้เปลี่ยนกันสอน ส่วนคนที่ไม่ได้สอนจะได้ช่วยดูกลุ่มเด็กด้วยเพื่อจะได้กระตุ้นการมีส่วนร่วมของเด็กๆ การทำตัวเป็นกันเองของผู้สอนก็สิ่งสำคัญที่จะทำให้เด็กมีส่วนร่วมและสนใจรับฟังและกล้าแสดงออก โดยเฉพาะเวลาที่มีการเล่นเกมหรือซักถามในสิ่งที่เด็กไม่เข้าใจ การติดตามควรเป็นเดือนละ 2-3 ครั้ง เพราะจะมีเด็กใหม่เข้ามาเรื่อยๆ

สื่อที่ใช้บางกิจกรรมเช่น กิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ควรใช้สื่อที่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกของคนที่เป็นโรค ควรใช้ VCDหรือVDO ประกอบในการสอน เพราะจะทำให้มองเห็นภาพและเกิดการตระหนัก แต่บางกิจกรรมที่ทำก็เหมาะสม เช่น การใช้บัตรคำ

ด้านความรู้

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่พอจะจำได้คือ โรคเอดส์และโรคหนองใน โดยเฉพาะโรคเอดส์ซึ่งเป็นโรคที่ต้องทำการเข้าใจทั้ง อาการและการป้องกัน ซึ่งพฤติกรรมที่จะทำให้เราติดเชื้อเอดส์คือ การไม่ใส่ถุงยางอนามัยเวลามีเพศสัมพันธ์ ใช้ปากโดยไม่ใส่ถุงยางที่อวัยวะเพศ “ไม่กอด” การมีแผลในปากและใช้ปากกับอวัยวะเพศ ซึ่งพฤติกรรมต่างๆเหล่านี้จะส่งผลให้เรามีโอกาสเสี่ยงเป็นโรคเอดส์ได้ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดโรคเอดส์เราจะต้องมีการป้องกันคือ เมื่อมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้งต้องใส่ถุงยางอนามัย ไม่ใช้ปากกับอวัยวะเพศเมื่อปากเป็นแผล ต้องมีการตรวจเลือดทุก 3 เดือน การตรวจเลือดเท่านั้นที่จะทำให้เราทราบว่าเราติดเชื้อเอดส์หรือไม่

ด้านการปฏิบัติ

กิจกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน คือกิจกรรม “เป้าหมายชีวิต” และกิจกรรม “โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” เป้าหมายชีวิตของผู้ถูกสัมภาษณ์ คือ เก็บเงินเพื่อทำธุรกิจสวนผลไม้ที่บ้านเกิดของตนเอง เพราะไม่ต้องมาเสี่ยงกับโรคติดต่อต่างๆ ส่วนกิจกรรมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นกิจกรรมที่นำมาใช้กับการทำงาน โดยจะมีการป้องกันเมื่อมีเพศสัมพันธ์ คือจะใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กับแขก ในการใส่ถุงยางอนามัยจะมีการใช้สารหล่อลื่นร่วมด้วย ถ้าแขกไม่ใส่ถุงยางอนามัยตนเองจะไม่ยอมและจะปฏิเสธแขกและไม่ขอรับเงิน เวลาที่มีการเจ็บป่วยเล็กน้อยจะซื้อยากินเองตามร้านขายยาที่มีเภสัชประจำ แต่ถ้าเจ็บป่วยที่มีอาการที่ไม่สามารถรักษาเองได้ก็จะเข้าโรงพยาบาล เพราะมีบัตรประกันสังคม ถ้ารู้ตัวเองว่าติดโรคเอดส์จะต้องปรึกษาผู้มีประสบการณ์ ดูแลสุขภาพตนเอง ทานยาตามแพทย์สั่ง ออกกำลังกายและพบแพทย์ทุกครั้งที่แพทย์นัด

การใช้บริการที่ Mplus จะไปใช้บริการคือตรวจสุขภาพ 3 ช่องทาง มีปาก ทวารหนัก และอวัยวะเพศ เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางMplus จัด ขอคำปรึกษาเวลามีปัญหาเรื่องเกี่ยวกับเพศ เช่น ปรึกษาปัญหาสุขภาพทางเพศ อาการของตนเองเมื่อมีอาการป่วย เพราะเชื่อว่า Mplus สามารถให้ข้อมูลเราได้

ข้อเสนอแนะ

1. ปรับปรุงด้านสื่อกับบางกิจกรรมที่จะนำมาสอน โดยใช้สื่อที่ทันสมัย เช่น ใช้ VCD หรือ VDO
2. มีการเล่าเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้น โดยเปรียบเทียบผู้ที่ก่อนที่จะติดเชื้อเขามีพฤติกรรมอย่างไรและเขามีความรู้สึกอย่างไรเมื่อเขารู้ว่าเขาติดเชื้อ คือการฉาย VCDของผู้ติดเชื้อเอดส์

สัมภาษณ์ชายบริการคนที่ 7

เพศชาย อายุ 25 ปี เป็นชาวเขา ทำงานในหน้าที่นั่งค้ำกับแขก สถานภาพโสด

ด้านกระบวนการ

กิจกรรม “การประเมินโอกาสเสี่ยง” เป็นกิจกรรมที่เราสามารถประเมินตัวเองได้ว่า พฤติกรรมที่เราทำมีโอกาสเสี่ยงเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือไม่

กิจกรรม “คือเรา” เป็นกิจกรรมที่จะทำให้เราได้ตระหนักว่าการที่มองคนภายนอก มองที่รูปร่างหน้าตา ดูที่กิริยามารยาท แล้วสรุปว่าเขาไม่ใช่ผู้ติดเชื้อเอดส์เป็นสิ่งที่คิดผิด การที่จะบอกว่าใครติดเชื้อเอดส์หรือไม่คิดมีวิธีเดียวคือการตรวจเลือดเท่านั้น ส่วนกิจกรรมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นกิจกรรมที่ทำให้เราต้องเพิ่มความระมัดระวังมากยิ่งขึ้น ซึ่งจากแต่ก่อนเราก็ป้องกันอยู่แล้ว แต่จะไม่ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ หลังจากที่ผ่านมาการอบรมทำให้เรารู้สึกกลัวและจะป้องกันทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กับแขกและแฟนของตนเอง รู้จักการใช้ถุงยางอนามัยมากขึ้นแต่ก่อนสักแต่จะใช้ แต่ไม่มีการตรวจสอบว่ามันรั่วหรือเปล่า มันฉีกขาดหรือเปล่าแต่หลังจากผ่านการอบรมก็ต้องดูทุกครั้งเพราะกลัวต้องติดเชื้อเอดส์ ส่วนกิจกรรม “เป้าหมายชีวิต” เป็นกิจกรรมที่จะกระตุ้นให้เรามีการป้องกันตนเองเพราะจะต้องไปถึงเป้าหมายชีวิตของเราที่เราตั้งไว้

ก่อนที่จะเริ่มสอนควรมีการเล่นเกมส์เพื่อที่จะให้ทุกคนได้รู้จักกัน ทั้งผู้สอนและผู้ร่วมกิจกรรม เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อการสอน คือ จะทำให้เด็กมีความกล้าที่จะซักถามและมีความกล้าที่จากแสดงออก

ช่วงเวลาของการอบรมควรเป็นช่วงเวลา 5 โมงเย็นถึง 1 ทุ่ม ซึ่งเป็นช่วงที่เด็กทุกคนว่าง และสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ทุกคน และเวลาที่ใช้ในการสอนควรไม่เกิน 1 ชั่วโมง เพราะถ้านานกว่านี้จะไม่มีความสนใจในการร่วมกิจกรรม ส่วนการติดตามควรเป็นเดือนละ 1 ครั้ง ในกิจกรรมของการติดตามควรสอบถามถึงเรื่องที่เคยสอนมาแล้วและเสริมเรื่องใหม่ในเรื่องที่เราต้องการให้เด็กปฏิบัติ ซึ่งบางครั้งในการติดตามด้านการปฏิบัติของเด็กพบว่าการปฏิบัติไม่ถูกต้องก็สามารถแนะนำเด็กได้

ผู้สอนควรมีจำนวน 3-4 คนและทุกคนควรช่วยกัน เช่นมีคนสอน 1 คนคนที่เหลือก็ช่วยดูเด็กเพราะบางครั้งจะมีเด็กอยู่กลุ่มหนึ่งที่ไม่สนใจมีแต่คอยที่จะชวนเพื่อนคุย ผู้สอนที่เหลือควรเป็นตัวกระตุ้นให้เด็กได้มีส่วนร่วมอาจซักถามหรือให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น และในการสอนควรเปลี่ยนผู้สอนบ้างในบางกิจกรรม

สื่อและอุปกรณ์ในการอบรมเป็นการนำสื่อที่ผู้เข้าอบรมเข้าใจได้ง่ายแต่บางกิจกรรมเช่น กิจกรรมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ถ้าจะทำให้เด็กเข้าใจมากขึ้นควรนำ VCD หรือ VDO เข้ามาสอนประกอบด้วยเพราะจะได้เห็นภาพว่าโรคติดต่อแต่ละชนิดเป็นอย่างไรและมีลักษณะอย่างไร

เพราะจากการที่ดูรูปภาพก็พอเข้าใจบ้าง แต่ไม่ถึงกับกลัวเท่าไรถ้าจะคิดจะต้องเป็นภาพเคลื่อนไหว และถ้าผู้สอนต้องการสอนเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ถูกต้อง ต้องมีการสาธิตให้ดูและเมื่อสาธิตให้ดูแล้ว ก็ลองให้เด็กทดลองดู แล้วให้เพื่อนๆช่วยกันดูแล้วบอกว่าถูกต้องหรือไม่ และถ้าไม่ถูกต้อง วิธีที่ถูกต้องจะต้องทำอย่างไร

ด้านความรู้

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ได้รับจากการอบรมคือ โรคหนองใน โรคเอดส์ ซิฟิลิส โอกาสที่จะทำให้เกิดโรคติดต่อดังกล่าวคือ การไม่ป้องกันเมื่อมีเพศสัมพันธ์ การทำ Oral Sex โดยไม่ใส่ถุงยางอนามัย การใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน มีการสักโดยใช้เข็มที่ไม่สะอาด การใช้ลิ้นกับทวารหนัก “ล้างตู้เย็น” ซึ่งอาจทำให้ติดต่อเป็นโรคพยาธิได้

การติดต่อของโรคเอดส์ติดต่อได้ 3 ทาง คือ 1. ทางเพศซึ่งเป็นทางที่เด็กมีโอกาสเสี่ยงมากที่สุดเพราะถ้าเด็กไม่รู้จักรวิธีป้องกันตนเองขณะมีเพศสัมพันธ์กับแขก 2. ทางเลือดโดยการรับเลือดจากผู้ที่มีเชื้อเอดส์ 3. จากแม่สู่ลูก การที่เราจะรู้ว่าเราติดเชื้อเอดส์หรือไม่ก็มีวิธีเดียวคือ การตรวจเลือดเท่านั้น เมื่อพบเชื้อที่เป็นบวกคือ ผู้ที่ติดเชื้อเอดส์ซึ่งจะไม่แสดงอาการแต่สำหรับผู้ป่วยเอดส์นั้นจะแสดงอาการให้เห็นคือ มีตุ่ม น้ำหนอง ผอม ผม่วง ค้ำค้ำ เราจะสามารถสังเกตอาการได้ภายนอก

วิธีที่ดีที่สุดที่จะทำให้เราไม่ติดเชื้อเอดส์คือการป้องกันโดยใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์

ด้านการปฏิบัติ

กิจกรรมที่ได้นำมาใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองคือ กิจกรรม “โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่นำมาใช้กับตัวเองโดยเวลามีเพศสัมพันธ์กับแขกหรือแฟนของตนเองจะใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เพราะกลัวจะติดเชื้อเอดส์ และในการใช้ถุงยางอนามัยจะใช้สารหล่อลื่นร่วมด้วยทุกครั้ง ถ้าไม่ใช้มันจะเจ็บ มีครั้งหนึ่งที่แขกเสนอเงินให้มากพอสมควรและไม่ขอใส่ถุงยางอนามัยขณะสอดใส่ แต่เราไม่ยอม แล้วบอกเขาว่า “ถ้าไม่ใส่ถุงยางอนามัยก็จะไม่ให้สอดใส่” แต่แขกเขาไม่ยอมเราจึงกลับบ้านโดยวันนั้นไม่ได้เงินเลย

การไปใช้บริการที่ Mplus จะไม่ค่อยได้ไป จะไปเฉพาะตอนที่ Mplus มีกิจกรรมที่เชิญเข้าไปร่วม ในการไปร่วมกิจกรรมทุกครั้งทาง Mplus จะแจกถุงยางอนามัย สารหล่อลื่น ซึ่งในความคิดของตนเอง Mplus มีประโยชน์มากคือ จะเป็นแหล่งให้ความรู้และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ

เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทุกคนให้ความเป็นกันเอง Mplus ได้สอนภาษาอังกฤษที่ใช้กับการทำงานของเรา

ข้อเสนอแนะ

1. สถานที่อบรมควรเป็นสถานที่ที่กว้างเพราะเวลาเล่นเกมจะได้ใช้สถานที่ได้อย่างเต็มที่
2. การนัดเวลาในการอบรม ควรโทรย้ำ ถ้าจะอบรมตอนเย็น ควรโทรมาย้ำตอนเช้าเพื่อจะได้ไม่ลืม

สัมภาษณ์ชายบริการคนที่ 8

เพศชาย อายุ 25 ปี เป็นคนสุพรรณบุรี เป็นพนักงานนั่งคิมกับแขก

ด้านกระบวนการ

กิจกรรมทุกกิจกรรมที่ทาง Mplus เข้ามาทำกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ โดยเฉพาะกิจกรรม “การประเมิน โอกาสเสี่ยง” และกิจกรรม “โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” กิจกรรม “การประเมิน โอกาสเสี่ยง” จะทำให้เราสามารถประเมินพฤติกรรมที่เราทำว่ามีโอกาสเสี่ยงติดเชื้อเอชไอวีมากแค่ไหน กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ช่วยทำให้เราเกิดความสบายใจเมื่อเราประเมินตามเกณฑ์การประเมิน โอกาสเสี่ยงแล้วเราไม่เสี่ยงที่ติดเชื้อเอชไอวีได้ แล้วเราจะได้ป้องกันตัวเองต่อไป ส่วนกิจกรรมการรู้จักโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือกิจกรรม “โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” เป็นกิจกรรมทำให้เรารู้ว่างานหรืออาชีพที่เราทำอยู่มีโอกาสเสี่ยงเป็นโรคอะไร ทราบถึงอาการของโรคต่างๆ เช่น โรคเอดส์ และที่สำคัญ คือ รู้จักวิธีป้องกันตนเอง รู้จักการใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกต้อง

เวลาในการสอนควรเป็นเวลาของเด็กยังไม่ทำงาน ควรเป็นช่วงเวลา 1 ทุ่มถึง 2 ทุ่ม และเวลาที่ใช้ในการสอนไม่ควรเกิน 1 ชั่วโมงโดยประมาณ ถ้าใช้เวลานานกว่านี้จะทำให้เด็กเกิดการเบื่อหน่าย และไม่มีสมาธิในการร่วมกิจกรรมและหลังจากจบการอบรมแล้วควรมีการติดตามผลการอบรมว่า เด็กมีความรู้ที่ถูกต้องหรือไม่และที่สำคัญ คือ เด็กมีการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติไปในทางที่ถูกต้องหรือไม่อย่างไร ถ้าปฏิบัติไม่ถูกต้องควรแนะนำวิธีที่ถูกต้อง โดยเฉพาะการป้องกันตนเองเวลามีเพศสัมพันธ์กับแขก

สำหรับตัวผู้สอนควรมี 3-4 คน เพราะจะได้ช่วยกันดูแลเด็กด้วยเพื่อให้เด็กร่วมกิจกรรมได้อย่างเต็มที่ แต่ถ้าเด็กมีจำนวนไม่ถึง 10 คน ก็ใช้ผู้สอน 1-2 คนก็เพียงพอถ้ามากเกินไปเด็กจะรู้สึกเกร็งและไม่กล้าซักถาม ภาษาที่ใช้ควรเป็นภาษาที่เด็กใช้กันอยู่ ไม่ควรใช้ภาษาทางวิชาการมากเกินไป เพราะเด็กจะไม่เข้าใจ ผู้สอนควรมีมุกตลกแทรกเวลาสอน โดยเฉพาะ “คำลามก”

สำหรับสื่อควรเป็นสื่อที่ทันสมัย การประยุกต์ใช้วัสดุที่อยู่ใกล้ตัวและเด็กรู้จักมาใช้ในการสอน และในการสอนบางกิจกรรมควรสาธิตให้ดูและให้เด็กทุกคนได้ทดลองให้ดูเมื่อพบว่ามีปฏิบัติไม่ถูกต้องจะได้แนะนำเลย กิจกรรมที่เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ควรใช้ VCD หรือ

VDO มาร่วมการการสอนเพราะจะทำให้มองเห็นภาพได้ชัดขึ้น สามารถเห็นถึงอาการต่างๆเป็นอย่างไร น่ากลัวขนาดไหนซึ่งจะส่งผลให้เด็กเกิดอาการกลัวและทำให้เด็กต้องมีการระมัดระวังและมีการป้องกันมากขึ้น ส่วนสถานที่ควรเป็นที่บาร์เพราะเด็กจะได้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคนและหลังจากอบรมเสร็จแล้วจะได้ทำงานต่อเลย

ด้านความรู้

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มี โรคหนองในเทียม โรคหนองในแท้ เอดส์ โสโน หงอนไก่ โรคที่รู้จักดีและกลัวที่สุดคือ โรคเอดส์ พฤติกรรมที่จะทำให้เกิดเชื้อเอดส์หรือโรคดังกล่าว คือ การไม่ใส่ถุงยางอนามัยเวลามีเพศสัมพันธ์ เวลา “ไม้มัก” ไม่ใช้ถุงยางอนามัย จูบกันในขณะที่ปากเป็นแผล ซึ่งโรคเอดส์สามารถติดต่อได้ ทางเพศสัมพันธ์ การใช้เข็มฉีดยาร่วมกันและจากแม่สู่ลูก แต่การติดต่อก็ไม่ใช่ติดต่อกันง่ายๆถ้ามีการป้องกัน คือ อาชีพของเราที่สามารถติดต่อได้คือทางการมีเพศสัมพันธ์และการที่เราจะป้องกันได้ คือการใส่หรือสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กับแขก และเราจะทราบได้อย่างไรว่าเราติดเชื้อเอดส์ คือ การตรวจเลือดเท่านั้นซึ่งการตรวจเลือดจะต้องตรวจ 3 เดือนต่อครั้ง ส่วนการที่เราจะทราบว่าใครเป็นผู้ติดเชื้อหรือเป็นผู้ป่วยเอดส์นั้น สำหรับผู้ติดเชื้อเราไม่สามารถแยกได้ แต่สำหรับผู้ป่วยเอดส์เราสามารถแยกได้โดยดูจากอาการซึ่งอาการคือ มีตุ่ม ผอม อิดโรย เป็นโรคน่าย

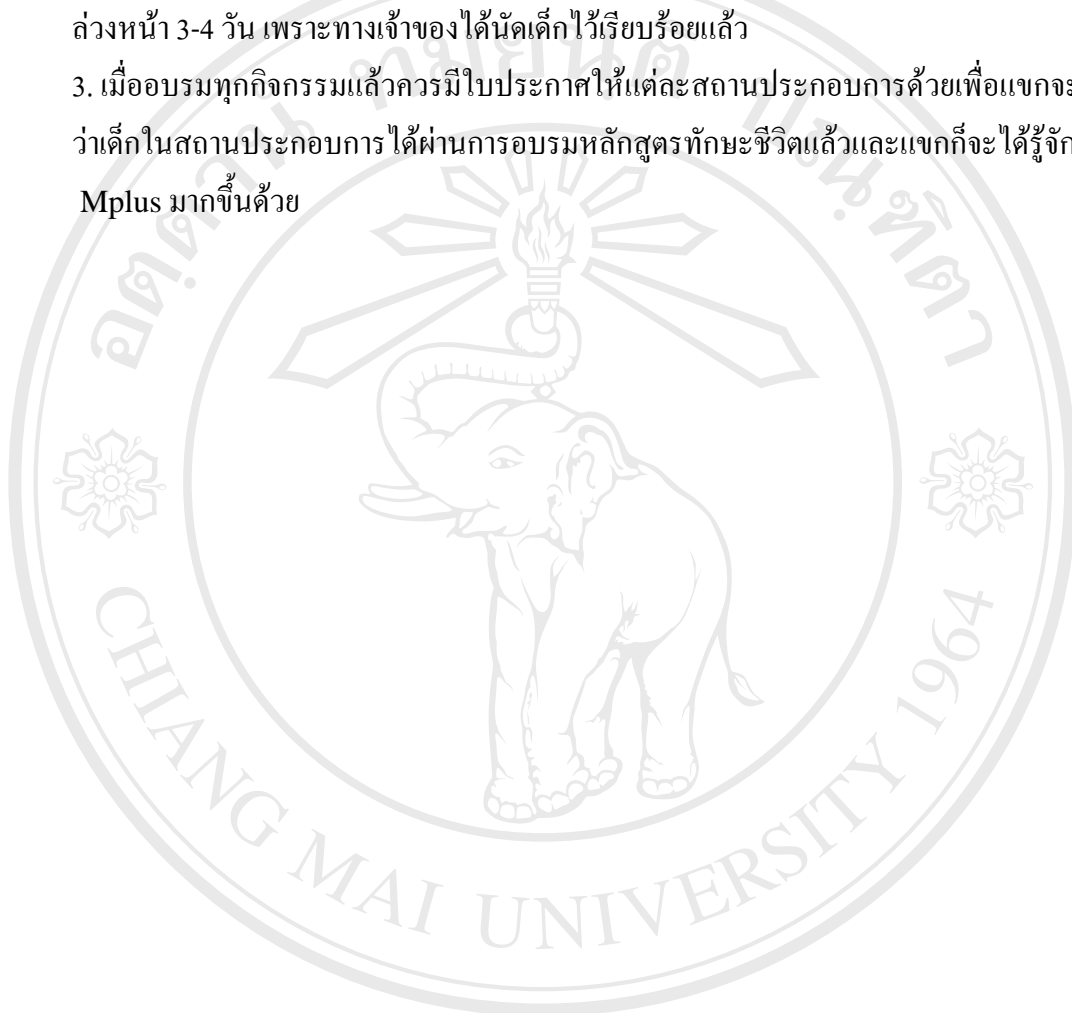
ด้านการปฏิบัติ

กิจกรรมที่มักจะนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันก็ คือ กิจกรรม “โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” เพราะด้วยอาชีพของเราเองเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เราจึงต้องมีการระมัดระวังมากขึ้น คือ เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับแขกและแฟน ทุกครั้งจะต้องใส่ถุงยางอนามัยถึงแม้ว่าแขกจะให้เงินมากแล้วบอกว่าไม่ให้ใส่ถุงยางอนามัย ก็จะไม่ยอม เพราะจะไม่คุ้มกับอนาคตหรือชีวิตทั้งชีวิตของตน ซึ่งเวลาใส่ถุงยางอนามัยจะต้องใช้สารหล่อลื่นร่วมด้วยทุกครั้งเพราะถ้าไม่ใช้จะเกิดการเสียดสีทำให้เจ็บได้ แต่ถ้าป้องกันแล้วยังติดเชื้อเอดส์ สิ่งที่จะต้องปฏิบัติ คือ หยุดทำงาน ดูแลสุขภาพของตนเอง ป้องกันเวลามีเพศสัมพันธ์โดยใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันการแพร่เชื้อสู่คนอื่น ออกกำลังกาย ทานยาตามแพทย์สั่ง และกินอาหารให้ครบ 5 หมู่

การใช้บริการที่ Mplus จะไปเฉพาะเวลาที่ Mplus เชิญเข้าร่วมกิจกรรมเท่านั้น แต่ส่วนมากแล้วทางMplus จะออกมาที่บาร์มากกว่า

ข้อเสนอแนะ

1. ในการอบรมที่ทางMplus จัดควรเปลี่ยนผู้เข้าอบรม เพื่อทุกคนจะได้รับความรู้ได้เหมือนกัน
2. การนัดทำกิจกรรมทุกครั้งถ้าเป็นไปได้ไม่ควรเลื่อนนัด แต่ถ้ามีความจำเป็นที่ต้องเลื่อนก็ต้องแจ้งล่วงหน้า 3-4 วัน เพราะทางเจ้าของได้นัดเด็กไว้เรียบร้อยแล้ว
3. เมื่ออบรมทุกกิจกรรมแล้วควรมีใบประกาศให้แก่สถานประกอบการด้วยเพื่อแขกจะได้ทราบว่าเด็กในสถานประกอบการได้ผ่านการอบรมหลักสูตรทักษะชีวิตแล้วและแขกก็จะได้รับจักทาง Mplus มากขึ้นด้วย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

หลักสูตรทักษะชีวิต

กิจกรรม “เรื่องที่เกิดจากการมีเซ็กซ์”

วัตถุประสงค์	เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้เข้าใจและมองเห็นโอกาสเสี่ยงซึ่งสามารถประเมินตนเอง จากพฤติกรรมต่าง ๆ แล้วสามารถเชื่อมโยงนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้
กับหลัก	QQR
อุปกรณ์หลัก	บัตรรูปภาพจำนวน 7 รูป กระดาษฟลิปชาร์ต ปากกาเคมี ชาร์อธบาย QQR

วิธีดำเนินการ

1. ผู้ดำเนินการทักทายและทำความรู้จักกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้เกิดความคุ้นเคย แล้วชวนคุยว่า ถ้าพูดถึงเรื่องเซ็กซ์แล้ว พวกเรานึกถึงอะไรบ้าง ระดมความคิด
2. ชวนคุยบัตรคำที่เตรียมมา แล้วตั้งคำถามไปว่า จากรูปภาพพวกเราคิดว่าเรื่องดีๆ ที่อยากให้เกิด และเรื่องไม่ดีที่ไม่อยากให้เกิดมีอะไรบ้าง ระดมความคิด
3. เมื่อเปรียบเทียบเรื่องดี / ไม่ดี ที่ช่วยกันระดมออกมา คิดว่าเรามีโอกาสเสี่ยงที่จะเกิดเรื่องไม่ดีจากการมีเซ็กซ์มากน้อยแค่ไหน
4. ผลดีที่เกิดขึ้นกับผลเสียที่เกิดขึ้นสิ่งไหนอยู่ถาวรกว่ากัน ระดมคำตอบ
5. สาเหตุอะไรบ้างที่ทำให้มีความเสี่ยงมากขึ้น
6. แล้วเราจะทำอย่างไรเพื่อไม่ให้เจอเรื่องไม่ดี
7. แล้วใครจะช่วยให้เราเสี่ยงน้อยลงจากการทำพฤติกรรมเหล่านี้

ผู้ดำเนินการชวนคุยต่อจากสิ่งที่ได้ระดมมา หลายคนมองเห็นโอกาสเสี่ยงของตนไม่ว่าจะทำให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ติดเชื้อเอชไอวี ฯลฯ ตั้งคำถามต่อไปว่า

1. เรื่องไหนบ้างที่ทำให้เราติดเชื้อเอชไอวีที่ทำให้เกิดเอดส์
2. เราใช้วิธีคิดอย่างไรว่าพฤติกรรมไหนเสี่ยงบ้าง-ไม่เสี่ยงบ้าง ระดมความคิด
3. เราใช้หลักคิดอย่างไรในการประเมินพฤติกรรมต่าง ๆ เชื่อมโยงไปสู่การใช้หลัก QQR คิดและประเมินพฤติกรรมที่นำไปสู่โอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อ

ผู้ดำเนินการชวนคุย จากกิจกรรมในวันนี้พวกเราได้เกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง ซึ่งให้เห็นถึงโอกาสเสี่ยงและแนะนำกลุ่มเป้าหมายเข้ารับการตรวจสุขภาพ

ประเด็นสำคัญ

พฤติกรรมทางเพศเป็นเรื่องส่วนตัว และขึ้นอยู่กับตัวเราเองที่จะกำหนดว่า จะทำให้เกิดความเสี่ยงกับตัวเองมากน้อยแค่ไหน หากเราต้องการลดความเสี่ยงด้านไม่ดี เราก็จำเป็นต้องมีความรู้ไว้ป้องกันตนเอง

กิจกรรม “ เป้าหมายชีวิต ”

เวลา

30 นาที

วัตถุประสงค์
ของ

เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้รู้ถึงเป้าหมายชีวิตของตนเอง และเห็นความสำคัญ

อุปกรณ์

การดูแลสุขภาพตนเอง ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการดำรงชีพของตนเอง

กระดาษขนาด ครึ่ง A4 ปากกาเคมี กระดาษฟลิปชาร์ต สีเมจิก/ สีเทียน

วิธีดำเนินการ

1. ผู้ดำเนินการแจกกระดาษให้ผู้เข้าร่วมแต่ละคนวาดรูปสัญลักษณ์เป้าหมายชีวิตของตนเอง และให้เล่าให้กลุ่มใหญ่ฟังว่าตอนนี้เรากำลังเดินทางจากจุดเริ่มต้นไปที่เส้นชัยนั้นเราอยู่ในระยะใกล้หรือไกลเป้าหมายชีวิตเราอย่างไร โดยที่มีอะไรเป็นสิ่งที่ช่วยให้เราไปถึงฝันได้/ อะไรที่เป็นอุปสรรคปัญหากับเรา (เล่าคนละ 2 นาที)
2. ผู้ดำเนินการจดบันทึกเป้าหมายของแต่ละคน และประเด็นสำคัญที่ได้ฟังจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมลงในกระดาษฟลิปชาร์ตแผ่นใหญ่จนครบทุกคน แล้วตั้งคำถามว่า
 - “คุณคิดว่าอะไรเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งผลให้คุณไปถึงเป้าหมายได้”
 - “ทุกวันนี้คุณคิดว่าดูแลสุขภาพร่างกายมากน้อยแค่ไหน อย่างไร”
 - “คุณว่าโครงการ Mplus มีส่วนเกี่ยวข้องกับเป้าหมายชีวิตของแต่ละคนหรือไม่ อย่างไร”
 - “จากสิ่งที่คุณได้เรียนรู้ในครั้งนี้จะสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตของคุณได้อย่างไร”
3. ผู้ดำเนินการฟังคำตอบแล้วเชื่อมโยงข้อสรุปร่วมกันว่า ทุกคนมีเป้าหมายชีวิตที่อาจเหมือนหรือแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องชีวิตการทำงาน ชีวิตครอบครัว ความสงบ ความอิสระ หรือความสำเร็จในชีวิต และเราได้เรียนรู้ร่วมกันว่าการทำให้เป้าหมายชีวิตของเราเป็นจริงนั้นมีทั้งสิ่งที่สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรค และที่สำคัญสุขภาพร่างกายก็เป็นปัจจัยสำคัญที่เราควรที่จะต้องดูแลอยู่ตลอดด้วยเหมือนกัน

สุขภาพร่างกายเป็นสิ่งที่สำคัญ ที่ทุกคนควรจะต้องดูแลและเอาใจใส่สม่ำเสมอ เพราะแต่ละคนต่างก็มีจุดหมายมีฝันของตนเองซึ่งในระหว่างทางที่เราเดินทางไปนั้นเราจำเป็นต้องเผชิญกับสิ่งต่างๆ มากมายหากเรารู้จักที่จะรักษาและดูแลสุขภาพตนเองให้ดีรู้จักการป้องกัน HIV มีความเข้าใจและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศให้รับผิดชอบและปลอดภัยอันจะนำไปสู่การมีสุขภาวะและมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้

ประเด็นสำคัญ

✘ กิจกรรมเป้าหมายชีวิต หากนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจะทำให้เขาได้เข้าใจว่าเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยในการมีเพศสัมพันธ์มีความสำคัญอย่างยิ่งกับเป้าหมายในชีวิตของแต่ละคน ซึ่งจะช่วยให้กลุ่มเป้าหมายได้วางแผนการใช้ชีวิตมากขึ้น และตระหนักว่าหากไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องสุขภาพ ก็อาจจะเป็นอุปสรรคที่ทำให้การเดินทางไปสู่เป้าหมายชีวิตช้าหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงของเป้าหมายชีวิต

กิจกรรม

“รู้จักโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากแค่ไหน”

เวลา 60 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้ประเมินตนเองและวิเคราะห์โอกาสเสี่ยงของตนเอง และเห็นถึงความสำคัญของการดูแลสุขภาพของตนเอง

วิธีดำเนินการ

1. ผู้ดำเนินการชวนผู้เข้าร่วมพูดคุยว่าในชีวิตประจำวันคิดว่าเรามีโอกาสเสี่ยงมั้ย ถ้ามีอะไรบ้าง ลองระบุมานะ
2. ถ้าพูดถึงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แล้วพวกเรานึกถึงอะไรบ้างลองบอกมาสัก 5 โรคที่เรากังวล
3. ชวนผู้เข้าร่วมประเมินความเสี่ยงจากโรคที่ชวนระดมกันมาว่าเขาารู้สึกกังวลและมีโอกาสเสี่ยงกับโรคพวกนี้มากแค่ไหน โดยมีสิบอันดับความเสี่ยงดังนี้คือ สีแดงเสี่ยงมาก สีดำเสี่ยงปานกลาง สีน้ำเงินเสี่ยงน้อย และสีเขียว ไม่เสี่ยงเลย โดยให้ติดสติ๊กเกอร์ลงในกระดาษเพื่อเช็คพฤติกรรมของตนเอง
4. ผู้ดำเนินกิจกรรม ชวนคุยในโรคต่าง ๆ ไปทีละโรค และเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมซักถามในสิ่งที่สงสัย

5. ผู้ดำเนินการชวนผู้เข้าร่วมประเมินวิเคราะห์ข้อมูลและองค์ความรู้ที่ได้รวมถึง เชื่อมโยงไปสู่การดูแลสุขภาพของตนเองตลอดจนการไปตรวจสุขภาพเป็นประจำ

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (STI)

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ คืออะไร....

คือ กลุ่มโรคต่างๆที่ติดต่อกันจากคนหนึ่งสู่อีกคนหนึ่งโดยการร่วมเพศบางโรคอาจติดต่อกันโดยการสัมผัส หรือถ่ายทอดสู่ลูกขณะอยู่ในครรภ์แบ่งตามลักษณะอาการ ได้ดังนี้

แผล ได้แก่ ซิฟิลิส แผลริมอ่อน เริมอวัยวะเพศ

ฝี ได้แก่ กามโรคของต่อมและท่อน้ำเหลือง

หนอง ได้แก่ หนองใน หนองในเทียม

อื่นๆ ได้แก่ หูดหงอนไก่ หูดข้าวสุก พยาธิช่องคลอด เชื้อราช่องคลอด โលน หิด

ซิฟิลิส (Syphilis)

สาเหตุ เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ชื่อ *Treponema pallidum*

ระยะฟักตัว ประมาณ ๑๐-๕๐ วัน

การติดต่อ ๑. โดยทางเพศสัมพันธ์

๒. มารดาที่กำลังตั้งครรภ์ และเป็นโรคซิฟิลิส ทารกจะติดไปด้วย

อาการ : มีแผลที่อวัยวะเพศ และอาจเกิดที่อื่นๆแผลไม่เจ็บ ถ้าไม่ได้รับการรักษาก็หายได้เอง

: มีผื่นขึ้นทั่วตัว ที่ฝ่ามือ ฝ่าเท้า ไม่เจ็บ ไม่คัน ผอมร่วง คิ้วร่วง ฯลฯ อาการเหล่านี้ จะหายไปได้เอง แต่เชื้อยังมีอยู่ในร่างกาย ดังนั้น ถ้าตรวจเลือดจะพบว่า “เลือดบวก”

: หากปล่อยทิ้งไว้ไม่ได้รับการรักษา โรคจะลุกลามทำลายอวัยวะสำคัญของร่างกาย เช่น หัวใจ หลอดเลือด สมอง กระดูก ทำให้ร่างกายพิการและตายได้

ซิฟิลิสแต่กำเนิด ทารกที่ติดโรคซิฟิลิสจากมารดาทำให้ทารกแท้งหรือตายได้ ทารกบางคนที่มีชีวิต เมื่อโตขึ้นอาจตั้งจมูกยุบ ปากแหว่ง เพดานโหว่ ตาบอด

แผลริมอ่อน (Chancroid)

สาเหตุ เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ชื่อ *Haemophilus ducreyi*

ระยะฟักตัว ประมาณ ๓ - ๖ วัน

การติดต่อ โดยทางเพศสัมพันธ์

อาการ **ในผู้ชาย** จะมีตุ่มหนองเกิดขึ้นที่อวัยวะเพศ ต่อมาแตกเป็นแผล มักมีหลายแผลขอบไม่แข็ง และไม่เรียบ มีเลือดออก เจ็บปวดมากบางคนต่อมน้ำเหลืองที่ขาหนีบบวมเป็นฝี เมื่อฝีแตกจะเป็นแผลใหญ่

ในผู้หญิง ส่วนใหญ่จะมีอาการเช่นเดียวกับผู้ชาย แต่ถ้าแผลอยู่ที่ผนังช่องคลอด หรือปากมดลูก ก็อาจไม่มีอาการ หรือมีตกขาวปัสสาวะขัด หรือเจ็บเวลาร่วมเพศ

กามโรคของต่อมและท่อน้ำเหลือง (Lymphogranuloma venereum)

สาเหตุ เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ชื่อ Chlamydia trachomatis)

การติดต่อ โดยเพศสัมพันธ์

อาการ มีตุ่มหรือเป็นแผลตื้น ๆ เกิดขึ้นที่อวัยวะเพศ และหายไปเองภายใน ๒-๓ วัน ต่อมาต่อมน้ำเหลืองที่ขาหนีบจะบวมเป็นฝีเจ็บมาก ผิวหนังบริเวณที่เป็นฝีจะมีอาการอักเสบ บวม แดง ร้อน บางรายฝีอาจยุบและหายไปเองภายใน ๒-๓ วัน สัปดาห์หรือเป็นเดือน แต่บางรายฝีอาจแตก มีหนองไหล กลายเป็นแผลเรื้อรัง ลุกลามจนทำให้ทวารหนักอักเสบ ตีบตัน ถ่ายอุจจาระไม่ออก

หนองใน (Gonorrhoea)

สาเหตุ เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ชื่อ Neisseria gonorrhoeae

ระยะฟักตัว ประมาณ ๓-๖ วัน

การติดต่อ โดยทางเพศสัมพันธ์

อาการ **ในผู้ชาย** จะมีอาการปัสสาวะขัด แสบ มีหนองไหลจากท่อปัสสาวะ บางรายมีอาการแทรกซ้อน เช่น ต่อมลูกหมากอักเสบ เป็นฝีที่ผนังของท่อปัสสาวะ ท่อปัสสาวะตีบตัน อันตะอักเสบจนทำให้เป็นหมันได้

ในผู้หญิง จะมีตกขาว มีกลิ่นเหม็น ไม่คัน มีอาการอักเสบที่ท่อปัสสาวะ ปากมดลูก ทวารหนัก บางรายอาจมีการแทรกซ้อน เช่น ต่อมบาร์โทลินอักเสบ ปีกมดลูกอักเสบถ้ามีอาการรุนแรงเมื่อหายแล้วอาจทำให้ท่อรังไข่ตีบตันกลายเป็นหมัน หรือทำให้ท้องนอกมดลูกได้

ในทารกแรกเกิด เชื้อหนองในอาจเข้าตา ขณะคลอดผ่านช่องคลอดมารดา

หนองในเทียม (Non Specific Urethritis)

สาเหตุ เกิดจากเชื้อโรคหลายชนิด แต่ส่วนใหญ่เกิดจากแบคทีเรีย ชื่อ Chlamydia trachomatis

ระยะฟักตัว ประมาณ ๑-๔ สัปดาห์

การติดต่อ โดยทางเพศสัมพันธ์

อาการ ในผู้ชาย จะมีอาการแสบที่ปลายท่อปัสสาวะ ปัสสาวะขัดมีหนองไหล หนองมักจะ เป็นมูกใส หรือมูกขุ่น ๆ ไม่เป็นหนองชั้นแบบหนองในบางรายมีอาการแสบที่ท่อปัสสาวะ และมี มูกออกเล็กน้อยโดยเฉพาะในช่วงเช้า

ในผู้หญิง ส่วนมากมักไม่มีอาการ ส่วนน้อยอาจมีตกขาว

หูดหงอนไก่ (Condyloma acuminata)

สาเหตุ เกิดจากเชื้อไวรัส ชื่อ Human papilloma virus

ระยะฟักตัว ประมาณ ๓ เดือน

อาการ เป็นติ่งเนื้ออ่อนสีชมพูคล้ายหงอนไก่ ชอบขึ้นบริเวณที่อับชื้น และอุ่น

ในผู้ชาย มักพบที่อวัยวะเพศ ส่วนที่อยู่ได้หนังหุ้มปลายท่อปัสสาวะ และอวัยวะ

ในผู้หญิง พบได้ที่ปากช่องคลอด ผังช่องคลอด ปากมดลูกทวารหนัก และฝีเย็บ หูดจะเริ่มขนาดเล็ก ๆ และโตขึ้นเรื่อย ๆ การตั้งครรภ์จะทำให้หูดโตเร็วกว่าปกติ ทารกที่คลอดผ่านทางช่องคลอดของมารดาที่ป่วยเป็นหูดหงอนไก่อัตราจะติดเชื้อจากมารดาได้

หูดข้าวสุก (Molluscum contagiosum)

สาเหตุ เกิดจากเชื้อ Poxvirus

ระยะฟักตัว ประมาณ ๑ สัปดาห์ ถึง ๖ เดือน

การติดต่อ ถ้าเป็นหนุ่มสาว ติดต่อกันโดยการสัมผัสทางเพศกับผู้ป่วย

อาการ ระยะแรกจะเป็นตุ่ม ผิวเรียบ ขนาดเล็ก มีสีขาวตรงกลางตุ่มมีรอยบุ๋ม จำนวนตุ่มที่เกิดขึ้น อาจมากหรือน้อยก็ได้ถ้าใช้เข็มสกิดตรงกลางแล้วบีบดู จะเนื้อหูดสีขาว ๆ มักเป็นที่ท้องน้อย หัวหน้า อวัยวะเพศ และโคนขาด้วนใน

พยาธิช่องคลอด (Vaginal trichomoniasis)

สาเหตุ เกิดจากเชื้อโปรโตซัว ชื่อ Trichomonas vaginalis

ระยะฟักตัว ประมาณ ๓ -๒๘ วัน

การติดต่อ โยการร่วมเพศสัมพันธ์และสัมผัสทางเพศกับผู้ป่วย

อาการ ในผู้หญิง มีตกขาวผิดปกติ มีกลิ่นเหม็น ระคายเคืองบริเวณอวัยวะเพศ เจ็บปวดเวลาร่วมเพศ คัน แสบปากช่องคลอด

ในผู้ชาย มีอาการเพียงเล็กน้อย มีของเหลวเป็นเมือกใสไหลออกมา หรือมีเมือกปน หนอง มีอาการคัน หรือเจ็บในท่อปัสสาวะ

เชื้อราในช่องคลอด (Vaginal candidiasis)

สาเหตุ เกิดจากเชื้อรา ชื่อ Candida albicans

อาการ ในผู้หญิง มีอาการคันมากน้อยต่างกัน บางคนมีอาการปวดแสบปวดร้อนระคายเคือง มีปัสสาวะขัดหรือบ่อยกว่าปกติ เจ็บในช่องคลอดระหว่างร่วมเพศอาจมีตกขาวใส ๆ หรือขาวข้น เป็นหนอง อาการที่พบบ่อยที่สุดคือ บริเวณปากช่องคลอดมีสีแดงจัด บางรายพบที่ขาหนีบ ต้นขา รอบทวารหนัก และหัวหน้า

ในผู้ชาย มักมีอาการคัน ปวดแสบปวดร้อน หรือเจ็บที่อวัยวะเพศ บางครั้งมีเมือกสีขาว หรือมีหนองเล็กน้อยออกจากท่อปัสสาวะ

โลน (Pediculosis)

สาเหตุ เกิดจากเชื้อ Phthirus pubis (crab louse)

ระยะฟักตัว ประมาณ ๓๐ วัน

การติดต่อ สัมผัสทางเพศกับผู้ป่วย

อาการ ลักษณะคล้ายเหา อาศัยและออกไปตามรากขน ชอบดูดเลือดทำให้คันบริเวณหัวหน้า รอบทวารหนัก หน้าอก ลำตัว รักแร้ ขนตา คิ้ว แต่ไม่พบที่ศีรษะ

หิด (Scabies)

สาเหตุ เกิดจากตัวไรชนิดหนึ่ง (Sarcoptes scabiei)

ระยะฟักตัว ประมาณ ๒-๖ สัปดาห์

การติดต่อ โดยการสัมผัสใกล้ชิด หรือสัมผัสทางเพศ

อาการ จะมีตุ่มน้ำใส และตุ่มหนอง คัน ขึ้นกระจายทั้งสองข้างของร่างกาย มักจะพบที่ง่ามนิ้วมือ นิ้วเท้า ข้อศอก รักแร้ รอบหัวนม ก้น อวัยวะเพศ ข้อเท้า ข้อเข่า หลังเท้า จะคันมากโดยเฉพาะ กลางคืน

กิจกรรม

“คือเรา”

เวลา

4๐ นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อให้พนักงานในสถานประกอบการ

1. เข้าใจเรื่องการแพร่ระบาดของเชื้อ เอชไอวีทางเพศสัมพันธ์
2. ให้สามารถประเมินโอกาสเสี่ยงของตนเองต่อการติดเชื้อเอชไอวีในชีวิต

3.เห็นทางเลือกในการป้องกัน/ลดโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี

สื่อ/อุปกรณ์

- 1.ภาพผู้ติดเชื้อ หลากหลายอาชีพและอิริยาบถ
- 2.กระดาษพลิปชาร์ต
- 3.ปากกาเคมี
- 4.กระดาษขาว

ขั้นตอนการดำเนินการ

ชี้แจง : กิจกรรมนี้ ชื่อกิจกรรม “คือเรา” ทุกคนจะมีส่วนร่วมในการเล่นกิจกรรมนี้ โดยให้ทุกคนแสดงความคิดเห็น

- 1.แบ่งกลุ่ม จำนวน 4 กลุ่ม
 - 2.แจกซองใส่ภาพผู้ติดเชื้อให้กับตัวแทนกลุ่ม
 - 3.ให้ทุกคนในกลุ่มดูภาพและคิดตามพร้อม/แสดงความคิดเห็นว่าใครในภาพบ้างที่เป็นผู้ติดเชื้อและไม่ติดเชื้อ พร้อมบอกเหตุผลด้วยว่าเพราะอะไรแล้วส่งตัวแทนนำเสนอให้เพื่อน ๆ กลุ่มอื่นรับฟังพร้อมกัน
- ถามผู้เข้าร่วมการอบรมว่า

- ใครในรูปภาพที่พวกเรา คิดว่าพวกเขาเหล่านั้น มีพฤติกรรมเสี่ยงอย่างไรบ้าง (แฉก/มีเพศสัมพันธ์กับคนหลายคน/มีคู่มากคน, มีคู่นเดียว/มีเพศสัมพันธ์ครั้งเดียว)
- หากมีผู้ติดเชื้อในรูปภาพดังกล่าวนี้ เราจะรู้ได้หรือไม่อย่างไร ว่าใครคือผู้ติดเชื้อ หรือไม่ติดเชื้อ? (เชื่อมโยงให้เห็นเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงของแต่ละคน ดูไม่ออกเหมือนมีเชื้อเอชไอวี แต่ดูไม่ออก)

เราจะรู้ได้อย่างไรว่า ใครมีเชื้อเอชไอวี (วิธีเดียวที่จะรู้ได้ คือ การตรวจเลือดหาเชื้อเอชไอวี)

- การเปลี่ยนคู่อ หรือมีคู่นอนมากกว่า ๑ คน เกิดขึ้นได้อย่างไรบ้าง มีโอกาสเกิดขึ้นในชีวิตเราหรือไม่ อย่างไร
 - เราจะบอกกับคู่อปัจจุบัน เกี่ยวกับคู่นอนในอดีต หรือไม่ เพราะเหตุใด
๑. ถามผู้เข้าร่วมว่า จากจำนวนภาพทั้งหมด คิดว่ามีผู้ติดเชื้อกี่คน
- จากนั้น เฉลยว่าทุกคนในภาพคือผู้ติดเชื้อ อธิบายในความเป็นตัวตนของแต่ละภาพสัก 1-2 นาที

☑ อธิบายว่า กิจกรรมคือเราเป็นการจำลองและสำรวจความคิดเห็นของผู้ติดเชื้อและไม่ติดเชื้อ / พฤติกรรมเสี่ยงว่าดูไม่ออก บอกไม่ได้ว่าใครมีเชื้อ HIV บ้าง วิธีที่จะทราบว่าใครมีเชื้อหรือไม่ถามเจ้าตัว//ไปตรวจเลือดเท่านั้นถึงจะรู้/ ถามว่า คิด/รู้สึกอย่างไร กับสิ่งที่เห็นจากกิจกรรมนี้บ้าง

ประเด็นเพิ่มเติมเรื่องการตรวจเลือดเอ็ดส์

- 1)ถามว่า หากเป็นการตรวจเลือดจริงๆ และพบว่าได้รับเชื้อเอชไอวี จะรู้สึกอย่างไร
- 2)ถ้าเราคิดว่าตัวเองอาจมี โอกาสเสี่ยงในชีวิตจริงจะตัดสินใจเรื่องการตรวจเลือดง่ายหรือยาก

ผู้ดำเนินการชี้ให้เห็นว่า เราไม่สามารถดูได้จากการมองภายนอกว่าใครติดเชื้อเอชไอวี ยกเว้นมีการตรวจสอบ ซึ่งก็คือการตรวจเลือด แต่การตัดสินใจตรวจอาจมีผลกระทบที่ตามมา ซึ่งการเตรียมตัวในการตรวจเลือดเป็นเรื่องสำคัญ อธิบายเรื่องการตรวจเลือด หากมีข้อเสนอว่าเป็นวิธีป้องกัน

การตรวจเลือด ไม่ใช่ การป้องกัน

ผลการตรวจเอ็ดส์ เป็นผลของอดีต

ผลบวก หมายถึง ได้รับเชื้อเอชไอวี

ผลลบ หมายถึง ๑) ยังไม่ได้รับเชื้อ หรือ

๒) ได้รับเชื้อมาแล้ว แต่ยังตรวจไม่พบ

การตรวจหาเชื้อ ต้องตรวจหลังมีพฤติกรรมเสี่ยง ๓ เดือน และระหว่างนั้นต้องไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง

การตรวจเลือดเอ็ดส์ เป็นการตรวจหาภูมิคุ้มกันต่อเชื้อ (Antibody)

ผู้ดำเนินการสรุปให้เห็นประเด็นต่อไปนี้

- 1) โอกาสมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้กับทุกคนในวิถีชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการแต่งงาน การเลิกรา การเปลี่ยนคู่ โดยอาจจะมมีพื้นฐานจากความคุ้นเคยหรือไม่ก็ได้ และโอกาสเสี่ยงต่อเอ็ดส์เกิดขึ้นได้กับทุกคนที่มีเพศสัมพันธ์ หากไม่รู้จักคู่ของตนเองดี และถ้าไม่มีการป้องกัน
- 2) เวลาคนมีเพศสัมพันธ์กัน มักจะนึกถึงว่าเรามีเพศสัมพันธ์กับคนที่เรานอนด้วยเท่านั้น โดยไม่ได้นึกถึงว่าคู่ของเราเคยมีเพศสัมพันธ์กับใครมาก่อนหรือไม่ และเบื้องหลังยังมีเครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์อีกมากมาย

- 3) มีคู่เพียงคนเดียว (รักเดียวใจเดียว/แม่บ้าน) และอาจจะเป็นคนที่มีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวในชีวิต ซึ่งก็อาจจะติดเชื่อได้ โดยไม่ใช่เรื่องแปลกถ้ามีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ป้องกัน หรือมีกับคู่ที่อาจจะเคยมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ป้องกันมาก่อน
- 4) ไม่มีใครรู้ว่าตัวเองติดเชื่อถ้าไม่ได้รับการตรวจหาเชื้อ ซึ่งเหมือนกับผู้ติดเชื้อทั่วไปในสังคมเราที่ไม่ทราบว่าตัวเองรับเชื้อมาแล้ว ในขณะที่สามารถแพร่เชื้อต่อไปได้ และไม่มีผลสำคัญหรือไม่มีความจำเป็นที่จะค้นหาว่าใครเป็นคนแพร่เชื้อ แต่ การป้องกัน เป็นสิ่งที่ทุกคนสามารถทำได้ ดังนั้น การตรวจเลือดควรมีการเตรียมพร้อมในการที่จะรับมือกับสภาพต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นหลังจากการตรวจเลือด

โจทย์ “คือเรา”:

- คนคิดว่า เพศสัมพันธ์ของตัวเองไม่เกี่ยวกับเอดส์ (ไกลตัว)
- ภาพในใจ/การรับรู้เรื่องเอดส์ ในสังคม โดยทั่วไป-คนที่มีเชื้อ v.s. ผู้ป่วยเอดส์-กลุ่มเสี่ยง ไม่ใช่ “เรา”
- เมื่อคนประเมินความเสี่ยงพลาด (ไม่คิดว่าตัวเองมีโอกาสเสี่ยง) จะไม่นำไปสู่การป้องกัน

บริการ Drop in Center Mplus / เครือข่ายร้านยา

บริการ Drop in

1. ให้คำปรึกษา แนะนำด้านสุขภาพชาย รวมทั้งความรู้เรื่อง HIV/STI
2. ส่งเสริมให้ชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายตระหนักถึงคุณค่าในตนเอง
3. เป็นแหล่งบริการข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพสำหรับชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย เช่น ห้องสมุด ผลงานวิจัยต่างๆ ภาพยนตร์
4. ให้การศึกษาและพัฒนาอาชีพเสริมตามความต้องการของสมาชิก และสอนภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ , ภาษาญี่ปุ่น
5. ให้บริการตรวจสุขภาพชายโดย ไม่เสียค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น

ศูนย์สุขภาพชาย Mplus +

เปิดให้บริการตรวจสุขภาพทางเพศชาย ฟรี

ทุกวันอังคาร และวันพฤหัสบดี เวลา 17.00 –19.00 น.

ศูนย์สุขภาพชาย Mplus+ เป็นหนึ่งในกิจกรรมของโครงการเพื่อชายรุ่นใหม่ใส่ใจ

สุขภาพ

โดยความร่วมมือระหว่าง ศูนย์ควบคุมโรคเขต 10 และสำนักสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อส่งเสริมให้ชายทุกคนใช้ชีวิตทางเพศอย่างรับผิดชอบและปลอดภัย

บริการตรวจ 3 ช่องทาง ล้าคอ ท่อปัสสาวะ และทวารหนัก

สาเหตุที่ตรวจ 3 ช่องทางนี้เพราะเป็นเนื้อเยื่อที่บอบบาง ไม่ทนต่อการเสียดสีจึงรับเชื้อได้ง่าย ให้บริการโดย แพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคอยให้คำปรึกษาและตรวจรักษา ด้วยเครื่องมือที่ทันสมัยมีเพียง 2 แห่งในประเทศไทย คือที่กรุงเทพฯและที่เชียงใหม่เท่านั้น

นอกจากตรวจสุขภาพทั้งสามช่องทางแล้วศูนย์สุขภาพชาย Mplus+ ยังให้บริการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอดส์หรือเอชไอวีด้วย โดยมีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาทั้งก่อนและหลังการตรวจและสามารถรู้ผลใน 1 สัปดาห์

ทำไมต้องตรวจ? ถ้าทุกอย่างก็ดูปกติ

มีโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หลายโรคที่ไม่แสดงอาการให้เห็นจนกว่าจะถึงขั้นร้ายแรง ดังนั้นการตรวจหาเชื้อเพื่อให้ทราบว่ามึเชื้อในร่างกายหรือไม่จึงเป็นการ กันไว้ดีกว่าแก้ และหากว่ามีเชื้อจะทำให้รักษาง่าย ใช้เวลาไม่นาน

บริการดีไม่มีรั่วไหล

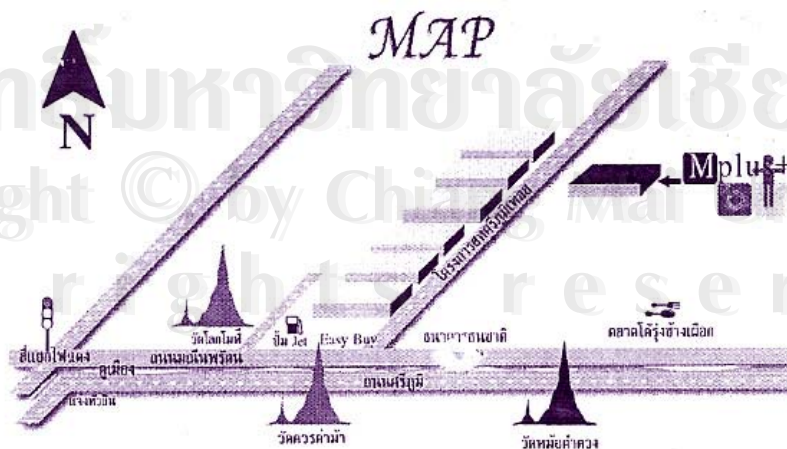
ผู้รับการตรวจสุขภาพมีสิทธิที่จะไม่บอกชื่อและนามสกุลจริง รวมทั้งสามารถให้ข้อมูลแก่เจ้าหน้าที่เฉพาะด้านที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพ ทุกข้อมูลที่แจ้งกับเจ้าหน้าที่จะถูกเก็บเป็นความลับในแฟ้มประวัติ

สถานที่ตั้งศูนย์ Mplus+ (โครงการเพื่อชายรุ่นใหม่ใส่ใจสุขภาพ)

248/40 สหศรีภูมิเพลส ถนนมณีนพรัตน์ ตำบลศรีภูมิ

อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50200

โทรศัพท์ 053-404324,404342

เครือข่ายร้านยา Mplus+

ขอแนะนำ ร้านยาที่พร้อมให้บริการด้วยความเป็นมิตร และให้คำปรึกษาด้านสุขภาพ โดยเภสัชกรผู้เชี่ยวชาญ พิเศษเพียงแสดงบัตรสมาชิกศูนย์สุขภาพชาย Mplus+ หรือเอ่ยชื่อ โครงการรับทันที ส่วนลดในการซื้อยาเพื่อรักษาอาการที่เกี่ยวข้องกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

องค์กร	บุคคลที่ติดต่อ	ที่อยู่
วิษยานนท์เภสัช	นางสาววารุณี เจือสันติสกุลชัย	93 ถ. วิษยานนท์ ต.ช้างม่อย อ. เมือง จ. เชียงใหม่ โทรศัพท์ 053-235300
มาลีเภสัชกร	นางมาลี เกาะสุวรรณ	49/8 ถ. แก้ววรัตน์ ต. วัดเกต อ. เมือง จ. เชียงใหม่ โทรศัพท์ 053-306220
อาร์ เอ็กซ์ ฟาร์มา	นางกรรณการ์ สว่างเดชารักษ์	185/5 ถ. ช้างคลาน ต. ช้างคลาน อ. เมือง จ. เชียงใหม่ โทรศัพท์ 053-273456
เภสัชกรมงคล	นายมงคล ชุ่มอินทจักร	74/4 ถ. ชัยภูมิ ต. ช้างม่อย อ. เมือง จ. เชียงใหม่ โทรศัพท์ 053-232991
พีระมิตรเภสัช	ภญ. รุ่งรัตน์ ภูธา	8/34 ซ. ข่างเคียน ถ. ห้วยแก้ว ต. ข่างเผือก อ. เมือง จ. เชียงใหม่ โทรศัพท์ 053-225543
มมยา	นางผุสดี แสงชูโต	133 ถ. โชตนา ต. ข่างเผือก อ. เมือง จ. เชียงใหม่ โทรศัพท์ 053-214386
เภสัชกรภาณุ	นายภาณุ สกุลคู	207 ถ. เชียงใหม่-ลำพูน ม. 2 ต. ยางเนิ้ง อ. สารภี จ. เชียงใหม่ โทรศัพท์ 053-323425*012880314
ก๊อควิลล์ ฟาร์มา	นางสิรินทร เชนชนากิจ	69/2 ถ. คชสาร ต. ช้างคลาน อ. เมือง จ. เชียงใหม่ โทรศัพท์ 053-271664*016712768
ทิพย์รัตน์	นายกรกฎ ทิพย์รัตน์	4/1 ม. 3 ต. ทราญมุด อ. สันกำแพง จ. เชียงใหม่ โทรศัพท์ 053-394034*01-7834665

ฟาร์ม่าช้อยซ์	บริษัทฟาร์ม่าช้อยซ์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด โดย นายธนารักษ์ อโนดาต	สวนแก้วเกสท์กิจ 99/4 ถ. ห้วยแก้ว ม. 2 ต. สเทพ อ. เมือง จ. เชียงใหม่ โทรศัพท์ 053-894324
ฟาร์ม่าช้อยซ์	บริษัทฟาร์ม่าช้อยซ์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด โดย นายธนารักษ์ อโนดาต	เชียงใหม่เกสท์กิจ 124/25-26 ถ.โชตนา ต. ช้างเผือก อ. เมือง จ. เชียงใหม่ โทรศัพท์ 053-215379
ฟาร์ม่าช้อยซ์	ภก.ภูเขยงษ์	ฟาร์ม่าช้อยซ์หน้าโรงเรียนคาราวิตาลัย 207/1 ถ. แก้วนารัฐ ต. วัดเกต อ. เมือง จ.เชียงใหม่โทรศัพท์ 053-808305
ฟาร์ม่าช้อยซ์	บริษัทฟาร์ม่าช้อยซ์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด โดย นายธนารักษ์ อโนดาต	ฟาร์ม่าช้อยซ์ 3 25 ถ.สเทพ อ. เมือง จ. เชียงใหม่ โทรศัพท์ 053-808325
ฟาร์ม่าช้อยซ์	บริษัทฟาร์ม่าช้อยซ์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด โดย นายธนารักษ์ อโนดาต	ฟาร์ม่าช้อยซ์ ท่าแพ 29/1-2 ถ. มูลเมือง ต. พระสิงห์ อ. เมือง จ.เชียงใหม่ โทรศัพท์ 053-280136
ฟาร์ม่าช้อยซ์	บริษัทฟาร์ม่าช้อยซ์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด โดย นายธนารักษ์ อโนดาต	ฟาร์ม่าช้อยซ์ ท่าแพ 17/1 ถ.คชสาร ต. ช้างคลาน อ. เมือง จ. เชียงใหม่ โทรศัพท์ 053-280136-7
คาราเกสท์	คุณณรงค์ศักดิ์ โบนิยม	251/3-4 (เชียงใหม่ รร.คาราวิตาลัย) ถ. แก้วนารัฐ อ. เมือง จ. เชียงใหม่ โทรศัพท์ 053-244028-9
โรงพยาบาลลานนา	นายแพทย์คุณิต ศรีสกุล ผู้อำนวยการฝ่ายการแพทย์	1 ถ. สุขเกษม แขวงนครพิงค์ ต. ป่าตัน อ.เมือง จ.เชียงใหม่โทรศัพท์ 053- 357234-53

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายพุฒิพงษ์ มากมาย
วัน เดือน ปี เกิด	1 กรกฎาคม 2513
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาจากโรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์ อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ สำเร็จการศึกษานุปริญญาจากวิทยาลัยการสาธารณสุข ภาคเหนือจังหวัดพิษณุโลก (วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร ปัจจุบัน) ปี 2535 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช เอกสาธารณสุขศาสตร์ ปี 2537
ผลงานวิจัย	ในหัวข้อ “การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนางานสุขาภิบาล อาหาร กรณีศึกษา บ้านปาง หมู่ 3 ตำบลต้าผามอก อำเภอลอง จังหวัดแพร่”